

Tiếp Xúc Thân Mật Với Người Ngoài Hành Tinh

Contents

Tiếp Xúc Thân Mật Với Người Ngoài Hành Tinh	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	7
6. Chương 6	8
7. Chương 7	10
8. Chương 8	12
9. Chương 9	13
10. Chương 10	15
11. Chương 11	17
12. Chương 12	18
13. Chương 13	20
14. Chương 14	21
15. Chương 15	22
16. Chương 16	23
17. Chương 17	24
18. Chương 18	25
19. Chương 19	26
20. Chương 20	27
21. Chương 21	28
22. Chương 22	29
23. Chương 23	30
24. Chương 24	31
25. Chương 25	32
26. Chương 26	33
27. Chương 27	34
28. Chương 28	35
29. Chương 29	36
30. Chương 30	37
31. Chương 31	38
32. Chương 32	39
33. Chương 33	40
34. Chương 34	41
35. Chương 35	42
36. Chương 36	43
37. Chương 37	44
38. Chương 38	45
39. Chương 39	46
40. Chương 40	47
41. Chương 41	48

Tiếp Xúc Thân Mật Với Người Ngoài Hành Tinh

Giới thiệu

Thể loại: Ngọt văn, hiện đại, ngoại tinh nhân, công sủng thụ, nhất thụ nhất công, 1×1, HE. Edit + Beta: Tiểu Điem Đ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tiep-xuc-than-mat-voi-nguoi-ngoai-hanh-tinh>

1. Chương 1

Vào lúc hoàng hôn, trên đường lớn gần như đã không còn ai qua lại nữa, Tiêu Dịch dựa vào ưu thế địa lý mang theo máy chụp ảnh và xe đạp đi tới tòa thị chính ở khu vực lân cận để bắt đầu công tác.

Tiêu Dịch ở tại thủ đô nước Đông Phương hơn nửa cách tòa thị chính không xa, mà địa điểm trao đổi của nguyên thủ quốc gia này cùng đại biểu ngoại tinh nhân lại nằm ngay tại bên trong văn phòng chính phủ kia.

Tiêu Dịch vừa vào đến cửa, khu vực bên đó gần như đã bị phong tỏa, chỉ còn lại vài phóng viên yêu thích đĩa bay như cậu đứng chờ trước cửa.

Đến xế chiều mới có người từ trong đi ra, ánh đèn chiếu rọi xuống tạo ra một vệt bóng đen thật dài. Khi ngoại tinh nhân đi ra thì nhìn thấy người nọ, đột nhiên bốn phía lại trở nên yên tĩnh.

“Tui phắc! Cái này mà gọi là ngoại hình không giống người địa cầu sao?”

Trong yên lặng Tiêu Dịch kinh hô ra tiếng, khiến mọi người nhìn về phía cậu, thật đúng là nói ra tiếng lòng của mọi người mà.

Ngoại tinh nhân kia thân cao gấp hai lần người địa cầu, lấy dáng người 1m7 của Tiêu Dịch so sánh, ít nhất người nọ phải cao đến 3m6.

Đi ra cùng ngoại tinh nhân là một vị lãnh đạo, đến bắt chuyện với cảnh sát đi theo người nọ, cảnh sát vừa mở đường để bước lên vừa muốn lôi Tiêu Dịch đi. Đột nhiên ngoại tinh nhân kia dùng giọng điệu bản địa chính cống nói một câu.

“Khoan đã, tiểu đệ đệ kia cũng không có nói bậy mà.”

Nghe thấy ngoại tinh nhân giải thích cho mình, Tiêu Dịch rất hứng thú.

“Anh biết nói tiếng của chúng tôi sao, mọi người ở tỉnh cầu kia đều cao giống anh vậy hả?”

“Đúng vậy, chiều cao là do lực hấp dẫn quyết định, lực hấp dẫn ở tỉnh cầu chúng tôi chỉ bằng một phần ba ở địa cầu thôi.”

“Các anh dự định sẽ ở lại địa cầu lâu dài sao?”

“Có lẽ là vậy đi. Tiểu đệ đệ có thiệt nhiều vấn đề để hỏi a, bất quá hôm nay tôi còn có việc, nếu có cơ hội tôi sẽ mời cậu đến phi thuyền của tôi chơi, đến khi đó tôi sẽ tiếp tục giải đáp các nghi vấn của cậu ha.”

Người khổng lồ kia đi tới lấy tay sờ sờ tóc cùng hai má Tiêu Dịch. Y đưa cho cậu một cái cúc áo lớn nhỏ gì đó mà mặt trên còn có một cái cái nút.

“Món đồ chơi nhỏ này tặng cho cậu.”

Sau khi người nọ xoay người rời đi, Tiêu Dịch vẫn còn đứng ngốc lẳng ở nơi đó, cậu không rõ tại sao y lại đưa cho mình món đồ chơi nhỏ này?

Tỉnh 69422833 đã hội đàm cùng nguyên thủ của địa cầu xong, y trở lại phi thuyền với nhóm bạn của mình, vừa mới tiến vào khoang thuyền thì chung quanh đã vang lên thanh âm quen thuộc.

“Tướng quân, cúc áo thoát khỏi lực hấp dẫn của ngài thiếu mất một viên rồi.”

“Tôi đã đưa nó cho một tiểu đệ đệ trên địa cầu, cậu nhóc ở nơi đó thật sự rất đáng yêu nha.”

“Chuyện ngài vừa nói, tôi đây xin đính chính lại, căn cứ vào các nghiên cứu của chúng ta thì người địa cầu trong độ tuổi từ mười tám đến hai mươi hai tuổi chính là người trưởng thành rồi.”

“A! Thiên Tâm đã quên mất lời tôi nói rồi sao?”

“Ha ha, sẽ, sẽ.” (sẽ quên mất mới là lạ đó)

2. Chương 2

Tĩnh 69422833 tiến vào phòng họp liên gấp Táp 33228694 gần như đã mất kiên nhẫn, câu nói đầu tiên khi Táp nhìn thấy y là:

“Tĩnh, tớ không rõ tại sao chúng ta lại phải chậm trễ thời gian để hội đàm cùng nguyên thủ các quốc gia địa cầu, tớ vẫn kiên trì giữ ý kiến của mình, giam người địa cầu lại để quan sát mới là biện pháp nhanh gọn và tiện ích nhất.”

“Táp, chuyện này chúng ta đã thảo luận qua, hai so với một thì tớ cho rằng đã không cần phải thảo luận nữa rồi, cậu không phải cũng đi ## quốc, như vậy đã thấy nguyên thủ của bọn họ trở về chưa.”

“Thế nhưng. . .”

Đoan 86942233 đứng lên ngăn lại cuộc khắc khẩu giữa Táp cùng Tĩnh.

“Táp ngồi xuống đi, dù gì thì chuyện cũng đã xảy ra rồi, trở về oán giận có nghĩa lí gì chứ? Chúng ta vẫn còn có chuyện khác phải nói mà.”

Tĩnh cầu W áp dụng chế độ tam vương biểu quyết, ở tình cầu lớn này thì đó chính là điều kiện tiên quyết, do ba vị tướng quân cộng đồng chấp chính, hết thấy sự việc đều do tam vương biểu quyết, nếu hai trong ba người đồng ý tức là thông qua.

Ba người ngồi xuống bắt đầu thảo luận về bước đầu tiên tiến hành dung nhập vào cuộc sống của người địa cầu như thế nào.

Tĩnh nói.

“Tớ nghĩ ta nên mời số ít người địa cầu đến để tham quan phi thuyền, đó chính là bước đầu tiên khá tốt, có thể tăng mạnh sự hiểu biết lẫn nhau.”

Táp không cảm thấy quá hứng thú với đề nghị này.

“Chúng ta còn chưa hiểu biết đủ về địa cầu hay sao, lịch sử cùng tương lai của bọn họ Thiên Tâm cũng có thể nói cho chúng ta biết mà.”

“Chỉ có khả năng người địa cầu chưa đủ hiểu biết về chúng ta mà thôi.”

“Tớ đồng ý với ý kiến của Tĩnh.”

“Đoan, cậu cứ luôn đứng về phía Tĩnh, đề nghị thông qua tớ còn có thể nói cái gì sao? Bất quá mời người địa cầu đến thăm làm ơn đi qua phi thuyền các cậu, đừng đánh chủ ý vào phi thuyền của tớ.”

“Thiên Tâm tuyên bố tin tức cho các quốc gia, mỗi quốc gia có thể cử ra một người tới thăm nơi này của chúng ta.”

Trong không gian truyền tới thanh âm của máy tính kiểm soát trung tâm Thiên Tâm.

“Mệnh lệnh đã được ghi chép, hoàn tất việc gửi đi.”

“Tốt lắm, tớ phải đi chuẩn bị một chút, còn cậu thì sao Đoan?”

“Tớ muốn ngồi lại một lát nữa. Các cậu cứ đi trước đi.”

Thấy hai người kia đã đi rồi, Đoan mới hỏi Thiên Tâm.

“Thiên Tâm, cậu không nói gì liền ghi mệnh lệnh truyền đi, cậu lại muốn làm chuyện quỷ gì đây?”

“Chủ yếu là để mời một người địa cầu.”

“Tại sao?”

“Cậu ấy là người bạn nhỏ trên địa cầu của Tĩnh.”

“Cậu cảm thấy sẽ có chuyện náo nhiệt để xem sao?”

“Tôi sẽ tự tạo náo nhiệt cho mình xem.”

Từ trong mắt máy tính yên lặng bắn ra ý xấu.

3. Chương 3

Lại nói tới Tiêu Dịch, sau khi Tĩnh 69422833 rời khỏi, cậu đã bị mấy người cảnh sát quốc gia bọn họ mang đi thẩm vấn một trận nên thân, từ họ tên, ngày sinh, địa chỉ, gia đình, cho đến các mối quan hệ xã hội, đơn vị công tác, Tiêu Dịch đã nghĩ bọn họ chỉ còn kém chưa hỏi cậu có phải là gian tế mà ngoại tình nhân xếp vào trà trộn ở địa cầu hay không.

Thẩm vấn kéo dài đến gần nửa đêm, cho đến khi có một người cảnh quan cầm một tập tài liệu đi tới, người phụ trách thẩm vấn xem xong tài liệu lại nhìn sang cậu, rớt cuộc dường như không tìm thấy được chút khả nghi nào nữa, mới ngẩng đầu nhìn cậu nói.

“Còn đang đi học hả? Không có việc gì làm hay sao mà lại chạy đến xem mấy thứ náo nhiệt này vậy? Đối với việc ngoại tình nhân đến địa cầu, người dân bình thường như chúng ta đây nên giữ thái độ bình tĩnh thôi, đừng có tò mò quá mức.”

“Tôi là người yêu thích đĩa bay, một sự yêu thích thuần túy, khó khăn lắm mới có được cơ hội tiếp cận.”

“Được rồi, sau này bớt đi xem náo nhiệt lại chút đi, cậu có thể đi rồi.”

Tiêu Dịch đứng lên. Nhớ tới vừa nãy lúc mình tiến vào phòng thẩm vấn, đồ vật trên người đều bị giữ lại ở bên ngoài.

“Đồ của tôi.”

“Đi ra ngoài nhận lấy.”

Tiêu Dịch đi ra nhìn thấy đồ đạc bị giữ lại khi nãy của mình được để ở trên bàn, ví, máy chụp ảnh đều có, duy nhất chỉ thiếu món đồ chơi nhỏ mà ngoại tình nhân kia đưa cho.

Tiêu Dịch gọi người thẩm vấn vừa đi ra khỏi phòng lại hỏi.

“Bác ơi, món đồ chơi nhỏ của ngoại tình nhân cao to kia đưa cho tôi đâu rồi?”

“Làm gì có món đồ chơi nào như vậy, là cậu nhớ nhầm rồi, đã thả cậu ra, cậu còn không chịu mang theo đồ của mình chạy nhanh đi, nếu lại nói thêm gì nữa, cẩn thận chúng tôi sẽ buộc tội cậu nhiều loạn trị an xã hội đấy.”

“Chết tiệt! Còn không biết đó là cái gì, làm sao lại để cho các người lấy nó được.”

Tiêu Dịch ra khỏi cửa, hơn nửa đêm cuời xe đạp chạy về nhà, vừa đi chưa đủ thời gian uống cạn chung trà liền có một chiếc xe màu đen đuổi theo cắt ngang phía trước xe đạp của cậu, có hai người bước ra khỏi xe, nhìn kỹ lại chính là người của sở cảnh sát.

Lúc này đây trong tâm lý Tiêu Dịch đã có chút sợ hãi, nghĩ lại không phải là ban nãy mình đi ra còn nhỏ giọng mắng chửi người đã bị bọn họ nghe thấy rồi chứ, đừng nói là họ sẽ buộc tội mình đấy nhá.

Hai người kia đi đến trước mặt cậu, lúc này đây cách nói chuyện của họ lại khách khí đến lạ kỳ.

“Đúng là Tiêu Dịch tiên sinh sao, có việc này hy vọng ngài đi theo chúng tôi một chuyến, cấp trên muốn gặp ngài.”

Tiêu Dịch theo chân bọn họ lên xe đi tới một chỗ khác, người ở bên trong nhìn qua đều bận rộn nhiều việc, Tiêu Dịch ngồi ở phòng khách trong chốc lát, trời đã gần sáng mới có một người đi ra nói với cậu.

“Nguyên thủ Tinh cầu W mời cậu theo tôi đến thăm phi thuyền của bọn họ, thời gian là vào lúc 9h sáng hôm nay, cách bây giờ chỉ còn có một tiếng.”

“Thật vậy chẳng? Có thể đi thăm đĩa bay, thật sự là quá tốt rồi.”

“Hình như nguyên thủ tinh cầu W kia thực thích cậu, thật đúng là một cơ hội tốt, đây chính là cơ hội để cậu dốc sức vì nước nhà. . . .”

Người nọ bắt đầu triển khai giáo dục chính trị cho Tiêu Dịch, sau khi nghe xong Tiêu Dịch đã hoàn toàn mờ mịt, cho đến lúc đi cùng người kia ra cổng chính của tòa kiến trúc này, liền nhìn thấy một loạt đĩa bay bay lượn trên đỉnh đầu bọn họ, đột nhiên có một luồng ánh sáng chiếu xuống hút cả hai người vào.

Tiến vào đĩa bay Tiêu Dịch liền thấy cái người cao to ngày hôm qua đứng ở phía trước cách bọn họ không xa. Tinh 69422833 nhìn thấy Tiêu Dịch đến trong lòng liền cả kinh nhưng trên mặt lại không tỏ vẻ gì, trong không gian chợt có thanh âm truyền đến.

“Hoan nghênh bạn bè địa cầu đến thăm phi thuyền của chúng tôi, hy vọng các bạn có một chuyến tham quan vui vẻ, xin cảm ơn!”

Xuất hiện tiếng vang đột ngột làm cho Tiêu Dịch cả kinh nên cậu lập tức nhìn trái nhìn phải, tò mò không biết thanh âm kia vọng lại từ đâu.

“Chết tiệt! Là một món đồ chơi sao?”

Tiêu Dịch nhỏ giọng nói một câu, đột nhiên thanh âm kia lại vang lên.

“Thật không có lễ phép, tôi là Thiên Tâm, mới không phải là món đồ chơi gì đó đâu.”

Thanh âm oán giận kia cứ như ngay sát bên tai, khiến cho Tiêu Dịch có chút sợ hãi.

Đột nhiên Tinh 69422833 đi tới, an ủi sờ sờ đầu Tiêu Dịch.

“Thiên Tâm đừng náo loạn nữa, không cần sợ, đây chẳng qua chỉ là thanh âm của máy tính vọng lại mà thôi.”

Tiêu Dịch nhìn trái nhìn phải, không phát hiện được đồ vật nào cả, ngửa đầu hỏi Tinh 69422833.

“Máy tính sao? Nó ở đâu vậy hả.”

“Cái này để tôi chậm rãi giải thích cho cậu, trước tiên chúng ta đến phòng khách đi, nơi đó còn có người đang đợi đấy.”

Tinh 69422833 vịn bả vai của Tiêu Dịch gần như có thể nói là ôm cậu đi vào bên trong.

4. Chương 4

Tiêu Dịch cảm giác chỉ mới đi không được bao lâu, đột nhiên vách tường hai bên người dời sang hai hướng trái phải, lộ ra một không gian lớn hơn, bên trong sớm đã có một ít người thuộc các quốc gia khác ngồi ở đó.

Dường như vị quan viên chính phủ đi cùng Tiêu Dịch kia có quen biết với vài người trong đó, bởi vì Tiêu Dịch thấy bọn họ chào hỏi nhau bằng vài câu đơn giản.

“Nếu các vị khách quý đã đến gần đông đủ rồi, như vậy chúng ta bắt đầu đi vào chủ đề chính của ngày hôm nay nào. Ý định của chúng tôi khi mời các vị đến đây chính là để cho mọi người hiểu rõ hơn về chúng tôi, nếu có nghi vấn gì thì các vị có thể nói ra, chờ một chút tôi sẽ để Thiên Tâm đưa mọi người đi thăm chung quanh phi thuyền, hiện tại mọi người có thể nêu thắc mắc rồi.”

Tĩnh 69422833 vừa nói xong, bên kia đã có người đứng lên, huyền thuyên nói một hơi dài, Tiêu Dịch nghe mà thấy mờ mịt.

“Chúng tôi thực hy vọng có thể chung sống hòa bình với người tinh cầu, chờ đến khi chúng tôi hòa nhập được với nơi này rồi, tôi nghĩ tôi sẽ thương lượng với các bạn của mình, đưa khoa học kỹ thuật của chúng tôi vào địa cầu. Từ đó trợ giúp mọi người kiến thiết hẳn là không có vấn đề gì.”

Tiêu Dịch chỉ là một người công dân nhỏ bé nên đối với vấn đề kiến thiết quốc gia này thật sự không lấy làm hứng thú cho lắm, cậu đang suy nghĩ về một ít chuyện khá thực tế hơn.

Vào thời điểm những người này trước giành sau ngại hỏi các loại vấn đề về chính trị, Tiêu Dịch lại đang quan sát bài trí bốn phía xem nơi này có những đồ vật gì, chính là khi đưa mắt nhìn trái phải, thế nhưng trong không gian này trừ bỏ bàn hội nghị thì chính là ghế dựa, hơn nữa số ghế dựa còn ăn khớp cùng với số người. Mấy thứ này nhìn qua cũng không biết làm bằng gỗ gì, nhưng hình như vách tường, sàn nhà đều được làm từ cùng một loại.

Tiêu Dịch đề mong xuống ghế dựa, cảm giác giống kim loại nhưng không phải kim loại, dùng móng tay ấn xuống mặt bàn lại trơn trượt giống như đá cẩm thạch.

“Chết tiệt! Cái quái gì đây?”

Tiêu Dịch ở nơi nào đó lăm bầm lâu bàu. Đột nhiên thanh âm của Thiên Tâm lại vang lên ở bên tai mọi người.

“Đây không phải là cái quái gì đâu, đó là kim loại trí năng, do tổ khổng chế, điều chỉnh phi thuyền đều được tạo thành từ loại vật chất này, cậu có thể xem nó như thân thể của tớ, cảm ơn.”

“Thân thể của cậu? Thế nhưng cậu ở nơi nào a?”

“Không ở chỗ nào cả.”

Hình như đang nói chuyện lại bị Thiên Tâm cắt ngang nên Tĩnh 69422833 không được vui vẻ cho lắm.

“Thiên Tâm, cậu không cần tùy tiện nói chuyện được chứ?”

Đột nhiên mặt đất vốn đang bằng phẳng thế nhưng lại trồi lên một người máy kim loại, cũng không biết có phải Thiên Tâm cố ý hay không mà lại để mình có cùng chiều cao với Tiêu Dịch.

Người máy nhìn Tĩnh 69422833 đang ngồi ở bên kia. Thậm chí còn mở miệng đáp lại.

“Tôi trả lời vấn đề của cậu bé ấy cũng là sai sao?”

“Còn chưa nói cậu sai mà, chỉ là vào thời điểm chúng tôi đang nói chuyện, cậu đừng có đột nhiên phát ra thanh âm, sẽ làm người khác sợ hãi đấy.”

Người máy rời xa mọi người đi đến một góc tường, đưa lưng về phía đối diện ngồi xuống.

“Mọi người cứ tiếp tục nói đi, Thiên Tâm sẽ yên lặng nha.”

Tĩnh 69422833 nhìn Thiên Tâm rồi xoa đầu trở lại.

“Mọi người cứ nói tiếp đi, không cần để ý tới Thiên Tâm, có đôi khi cậu ấy lại làm ra những chuyện kì quái như vậy.”

Những người lãnh đạo lại tiếp tục bàn về chính trị, trong khi đó Tiêu Dịch đang chạy tới bên Thiên Tâm nhỏ giọng hỏi.

“Cậu chính là Thiên Tâm.”

Thiên Tâm thấy cậu liền làm một động tác bảo giữ im lặng, không cho cậu phát ra âm thanh.

“Chúng ta đi ra ngoài rồi hãy nói. Nơi này không thích hợp để nói chuyện, không bằng đi khỏi đây, không phải người cao to kia đã nói có thể đi thăm quan sao.”

Thiên Tâm vẽ một vòng tròn trên vách tường, thế nhưng nơi đó lại xuất hiện một lỗ hổng, Thiên Tâm mang Tiêu Dịch trèo lên góc tường đi ra ngoài.

Thiên Tâm dẫn Tiêu Dịch đi rất xa, vỗ vỗ ngực thực hài hước.

“Nơi này đã đủ xa rồi, chúng ta có thể nói chuyện ở đây.”

“Thiên Tâm cậu là người sao?”

“Người, ý cậu là nói đến sinh vật sao? Thiên Tâm chính là máy tính, là tên gọi tắt của trung ương máy tính kiểm soát trung tâm.”

“Tình cầu của các cậu bị nổ mạnh lắm sao?”

“Đúng vậy.”

“Không ảnh hưởng đến người tình cầu các cậu sao? Các cậu không phải chịu bất kỳ hậu quả bi thảm nào hả? Có thể tránh thoát khỏi chuyện đó là nhờ vào năng lực của mình? Sẽ không phải là nói dối tớ chứ? Trên tình cầu các cậu đều là những người tài giỏi thế sao?”

“Gần như vậy. Chẳng qua người tình cầu W thân cao gấp hai lần các cậu, tuổi thọ trung bình thì gấp ba người địa cầu, nhưng không thể chỉ có mình cậu được hỏi, Thiên Tâm cũng muốn hỏi cậu nha, cậu cảm thấy tướng quân của bọn tớ thế nào?”

“Ý cậu nói cái người cao to kia hả, anh ta là tướng quân của các cậu sao, là một người không tồi, sống rất hòa thuận, đáng tiếc chính là món đồ anh ta đưa cho tớ đã bị người khác lấy đi mất rồi.”

5. Chương 5

“Cậu nói cúc áo thoát khỏi lực hấp dẫn sao, cái đó chỗ tướng quân còn rất nhiều, chút nữa cậu cùng y đi lấy một cái là được.”

“Được rồi, chúng ta bắt đầu đi thăm từ nơi này đi, tôi thấy hình như chỗ này của các cậu toàn là kim loại trí năng, cũng không có vật bài trí gì đó a.”

“Bên trong phi thuyền hết thấy đều được làm từ kim loại trí năng này.”

“Mọi thứ trên phi thuyền đều rất đẹp a, có sinh vật gì đó không giống với các cậu hay không, hoặc là tảng đá này nọ.”

“Hiện tại sinh vật của tình cầu W không có trên phi thuyền này, Thiên Tâm rất muốn cho cậu xem, nhưng mà Táp tướng quân đã có lệnh, người địa cầu chỉ được thăm quan giới hạn ở trong phi thuyền của Tình tướng quân mà thôi, còn các phi thuyền khác thì không được tiến vào.”

“Thật là đáng tiếc a.”

Tiêu Dịch khá thất vọng.

“Không cần phải thất vọng làm gì, Thiên Tâm có thể mang cậu đi xem thủy tinh cung cấp năng lượng cho phi thuyền này.”

Thiên Tâm đưa Tiêu Dịch đến một căn phòng rộng lớn, ở giữa phòng có một cây cột dựng đứng từ mặt đất lên đến đỉnh đều là đá thủy tinh.

“Đây là thủy tinh ở tình cầu của cậu sao?”

“Đúng vậy, đồng thời nó cũng là trang bị chứa đựng năng lượng.”

Nhìn thấy thủy tinh kia lờ lờ sáng lên, Tiêu Dịch cảm khái.

“Nhất định là tình cầu các cậu rất đẹp đi, đáng tiếc là tớ không có cơ hội được nhìn thấy.”

“Ở chỗ tớ có toàn bộ tin tức hình ảnh về nó, có hứng thú nhìn xem không?”

“Tất nhiên.”

Tiêu Dịch mới nói xong trên mặt đất liền xuất hiện một cái ghế, cũng tự động chuyển qua phía sau cậu.

“Xin mời quý khách ngồi, hiện tại tiết mục hấp dẫn sẽ được bắt đầu.”

Đột nhiên bốn phía tối sầm lại, trong bóng đêm xuất hiện hình ảnh vũ trụ ba chiều, Tiêu Dịch lẳng lặng ngồi xuống, nhìn hình ảnh trước mắt biến hóa đồng thời nghe Thiên Tâm giải thích. Có lẽ không khí lơ mơ như vậy thật quá tốt, cộng thêm tối hôm qua cậu không ngủ suốt cả đêm, nghe nghe một lát Tiêu Dịch liền chìm vào giấc ngủ.

“Mới đây đã ngủ rồi sao, ngủ ngon.”

Ghế dựa dưới thân Tiêu Dịch biến thành chiếc giường, hơn nữa trên người cậu còn có một cái lồng trong suốt.

Bên kia Tỉnh 69422833 đã nói chuyện xong với đại biểu các quốc gia địa cầu, Thiên Tâm dẫn mọi người đi thăm quan phi thuyền, Tỉnh hỏi.

“Cậu bé ở địa cầu kia đâu rồi?”

“Đừng hỏi, đi theo tôi.”

Thiên Tâm thần bí đưa Tỉnh đến trước giường Tiêu Dịch. Hơn nữa còn mở cái lồng ra.

Tỉnh 69422833 ngồi xổm bên giường nhỏ giọng nói.

“Người địa cầu này thật đáng yêu.”

“Nếu tướng quân thích liền nuôi một người đi.”

“Thiên Tâm bọn họ là sinh vật có tư duy a, làm như vậy là trái với luật pháp vũ trụ.”

“Như vậy làm sao đây, thường xuyên mời cậu ấy đến chơi ha.”

“Được.”

Tỉnh 69422833 vươn tay chạm vào gương mặt Tiêu Dịch, dùng đầu ngón tay sờ sờ môi của cậu.

“Thật sự là càng nhìn càng thấy đáng yêu mà, Thiên Tâm đừng cho người khác tiến vào nơi này.”

“Xác nhận mệnh lệnh, đã khóa vách tường.”

Tỉnh hạ lệnh phong tỏa gian phòng này, xong rồi mới thăm dò nhẹ nhàng tiến lên, hôn một cái lên môi Tiêu Dịch, rồi sau đó ngồi xuống bên giường.

“Tỉnh tướng quân, nhịp tim của ngài xuất hiện dao động, cần điều chỉnh, ngài đang khẩn trương sao? Có cần Thiên Tâm trợ giúp hay không?”

“Thiên Tâm, đo nhịp tim không chính xác.”

Tỉnh cúi đầu lại hôn một chút, ngẩng đầu lên hít sâu một hơi.

“Tỉnh tướng quân, nhịp thở của ngài hỗn loạn, cần điều chỉnh, ngài đang kích động sao? Có cần Thiên Tâm trợ giúp hay không?”

Tỉnh giống như một đứa nhỏ làm sai chuyện bị bắt quả tang, vài lần sau này Thiên Tâm nhắc nhở rất đúng, hỗn hển hô một tiếng Thiên Tâm.

“Thiên Tâm câm miệng!”

“Xác nhận mệnh lệnh.”

Thiên Tâm nói ra câu cuối với đầy vẻ ủy khuất, sau đó âm thanh liền biến mất.

6. Chương 6

Thanh âm quá lớn đã đánh thức Tiêu Dịch đang ngủ say, Tiêu Dịch ngồi dậy thì đột nhiên nhìn thấy dáng người to lớn của Tỉnh, theo trực giác phản xạ né ra phía sau một chút, rồi mới nhớ tới hiện tại mình đang ở trên phi thuyền của người ta.

“Thực xin lỗi, tôi ngủ quên mất.”

“Không sao, tôi nghĩ Thiên Tâm cũng sẽ không để ý đâu, cậu rất mệt mỗi sao?”

“Ngày hôm qua sau khi anh rời đi, tôi đã bị cảnh sát quốc gia thẩm tra suốt cả một đêm.”

“Bọn họ muốn biết chuyện gì?”

“Trời biết, cuối cùng cũng không nói gì cả, chính là lấy đi mất món đồ chơi mà anh đưa cho tôi, Thiên Tâm nói cái đó gọi là cúc áo thoát khỏi lực hấp dẫn, đồng thời còn nói tôi có thể hỏi xin anh lại, nếu không phiền thì anh có thể cho tôi một cái nữa được không?”

Tin tưởng lời Thiên Tâm nói là có thể xin lại được, Tiêu Dịch mang theo vẻ mặt tươi cười, pha lẫn với chút mong đợi, Tĩnh dùng bàn tay to sờ sờ đầu của Tiêu Dịch, gỡ xuống một viên cúc áo từ trên người mình đặt vào lòng bàn tay đưa tới trước mặt Tiêu Dịch.

Tiêu Dịch đưa tay nhận lấy, ngón tay lướt qua lòng bàn tay của Tĩnh.

Đột nhiên bốn phía phát ra ánh sáng đỏ lòe lòe, như là xuất hiện cảnh báo nào đó. Tiêu Dịch nhảy xuống giường khẩn trương hỏi.

“Xảy ra chuyện gì sao? Sao không thấy Thiên Tâm nói chuyện?”

Biểu tình của Tĩnh có chút xấu hổ, tức giận trừng đối tượng không có mặt ở đây.

Tĩnh nghĩ thầm. Làm sao có chuyện gì được, chẳng qua sinh lí của nó nổi lên phản ứng hưng phấn. Đột nhiên lại tiến hành kiểm tra, thế nhưng bởi vì có chỉ lệnh không thể phát ra âm thanh, thế nên mới dùng phương thức này để nhắc nhở việc xấu hổ của y đây mà.

“Không sao cả, vừa rồi sợ ảnh hưởng đến cậu đang nghỉ ngơi nên tôi bảo Thiên Tâm giữ im lặng thôi, loại việc này rất bình thường nên không có chuyện gì đâu.”

“Cúc áo thoát khỏi lực hấp dẫn này dùng để làm gì vậy hả?”

“Chuyện này hãy để Thiên Tâm đến so sánh cho cậu biết, Thiên Tâm, hủy bỏ lệnh im lặng, làm công tác giảng giải của cậu đi.”

“Cúc áo thoát khỏi lực hấp dẫn là một loại trang bị giúp người mặc thoát khỏi sức hút của Trái Đất, ở bên ngoài phi thuyền đề cái nút này xuống có thể di chuyển trên không trung, nếu con người sử dụng thì hiệu quả sẽ bất đồng, cho nên nếu cùng một vật thể ở cùng độ cao có thể cũng sẽ có chút sai lệch, cái cúc trên tay cậu kia có thể giúp cậu lơ lửng cách mặt đất 350m.”

“Trời ạ, phải nhanh cất vào nếu không lại để bọn họ thấy được, như vậy liền bị mấy người đó vừa nhìn thấy liền muốn tịch thu.”

Tiêu Dịch cẩn thận cất đồ vật vừa nhận được vào trong túi áo.

“Bây giờ những người còn lại đang ở đâu vậy?”

“Thiên Tâm đang dẫn bọn họ đi thăm quan.”

“Tĩnh tướng quân, dường như những vị khách đến từ địa cầu này không được thân thiện cho lắm.”

Tĩnh nghĩ nhất định Thiên Tâm đã phát hiện được chuyện gì đó.

“Thiên Tâm, buổi tối rồi nói sau.”

Buổi tối chính là lúc y họp với hai người kia.

“Tĩnh tướng quân, có cần chuẩn bị cơm trưa cho những vị khách đến từ địa cầu không?”

“Đã gần giữa trưa rồi sao? Mời khách nhân đến phòng ăn dùng cơm đi.”

“Nhận lệnh, cậu bé đi theo tớ nào.”

“Thiên Tâm bên này không cần cậu, tôi sẽ dẫn cậu ấy qua, đến đây đi.”

Tĩnh vươn một bàn tay, Tiêu Dịch chìa tay ra nắm lấy ba ngón tay của Tĩnh, sau đó lại cảm thấy buồn cười, cảm giác như chính mình được quay trở về thời thơ ấu khi mà mình nắm tay người lớn đi trên đường, hình như hai người trưởng thành đi cùng một chỗ cũng không cần phải nắm tay mà đi, bình thường cậu cùng bạn học của mình đều là kẻ vai sát cánh, nếu không chính là một trước một sau cãi nhau ầm ĩ.

Tiêu Dịch ngưỡng mộ độ cao của Tĩnh, muốn mình kẻ vai sát cánh với người có cánh tay lớn như vậy là điều không thể.

“Anh đi trước đi tôi theo sau là được.”

Tĩnh đi về phía trước ba bước đột nhiên dừng lại, quay đầu lại nhìn Tiêu Dịch.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Nhìn không thấy cậu làm tôi có cảm giác cậu đã biến mất rồi.”

Tĩnh có một loại cảm giác lo lắng giống như cha mẹ nhìn không thấy đứa nhỏ của mình, vóc dáng thấp đi ở phía sau nhìn không tới sẽ làm người đi trước như y lo lắng.

“Vậy để tôi đi trước cho.”

Tiêu Dịch đi về phía trước ba bước thì ngừng lại, quay đầu lại nói.

“Tôi không biết đường a.”

“Xin thứ lỗi vì tôi đã thất lễ.”

Tĩnh ôm Tiêu Dịch vào trong lòng.

“Từ thời trung học tôi đã cao một thước bảy nên không còn ai dùng tư thế này ôm tôi nữa.”

“Vậy coi như đây là vinh hạnh của tôi rồi.”

Tiêu Dịch mỉm cười với Tĩnh, Tĩnh sững sốt một chút, ánh sáng đỏ lại phát ra bốn phía xung quanh bọn họ.

7. Chương 7

Tĩnh ôm Tiêu Dịch tiến vào phòng khách, mọi người ngửa đầu nhìn bọn họ, Tĩnh đặt Tiêu Dịch lên ghế bên cạnh mình.

“Thiên Tâm có thể bắt đầu dùng cơm được rồi.”

Theo lệnh của Tĩnh, trước mặt mỗi người xuất hiện một chén tương gì đó, một cái thìa bằng kim chúc.

Tĩnh bắt đầu cúi đầu ăn, mọi người trố mắt nhìn nhau, không thể nào thức ăn của ngoại tinh nhân cũng chỉ có một chén trước mặt này đi?

Bát có hình vuông bên trong màu sắc hấp dẫn, hơn mười loại màu sắc mỗi loại một kiểu nhìn cũng không đoán ra được nó làm từ cái gì.

Có người bắt đầu giở trò, bề ngoài vờ như đang ăn nhưng kỳ thật chính là giả tạo, đem từng món bỏ vào hộp tùy thân, vừa thấy liền biết ngay là có chuẩn bị mà đến.

Có người bắt đầu cáo từ, đi thăm cho tới trưa nên những chuyện cần thiết đều đã làm xong, mà phi thuyền này nhìn qua thật sự không có bất cứ vấn đề gì, bài trí bên trong các phòng đều được làm bằng kim loại trí năng.

Thiên Tâm bắt đầu tiễn khách, không biết có một đại biểu nước nào đi trên đường muốn lấy một khối kim loại trí năng đi, toàn bộ phi thuyền vang lên tiếng Thiên Tâm kêu to.

“Thỉnh không nên động vào thân thể của Thiên Tâm, nếu Thiên Tâm lấy thịt trên người của bạn, bạn sẽ cao hứng sao? Cảnh cáo cảnh cáo, thỉnh đặt kim loại trí năng trong tay bạn để lại chỗ cũ, nếu không Thiên Tâm đếm tới ba, sẽ khởi động trang bị tự bạo, cảnh cáo cảnh cáo, một!”

Vài người dừng lại không đi tiếp, Tiêu Dịch cũng buông thìa trong tay xuống, nhìn về phía Tĩnh vẫn còn đang ăn.

Tĩnh vươn tay đem cật kéo đến bên người ngồi xuống. Trấn an nhìn những người vẫn còn chưa rời đi.

“Không cần lo lắng, Thiên Tâm nói tự bạo là nói đến người lấy đi khối thân thể của nó sẽ bị tự bạo, nó chắc chắn là sẽ không làm cho cái phi thuyền này nổ luôn đâu.”

Cảnh cáo chỉ vang lên một tiếng, sẽ không phải là người nọ đã thả đồ vật về lại chỗ cũ rồi chứ. Trên mặt đất bằng phẳng trời lên một người máy kim loại có cùng chiều cao với Tiêu Dịch, hướng lại đây ôm lấy Tiêu Dịch trong miệng còn phát ra tiếng khóc.

“Thiên Tâm thật đáng thương, bọn họ đã lấy thịt của tớ còn muốn mang nó đi nữa chứ, uống công Thiên Tâm đã dẫn bọn họ đi thăm quan cho tới trưa, thế nhưng lại đối đãi với tớ như vậy đó. Hức hức!”

“Thực xin lỗi Thiên Tâm, có vài người không lịch sự như vậy đấy, không cần thương tâm, tin tưởng tớ trên đời vẫn còn rất nhiều người tốt a.”

Tiêu Dịch vỗ lưng Thiên Tâm vô lực an ủi.

Tĩnh không thèm để ý đến Thiên Tâm, lại tiếp tục ăn thức ăn trong bát đến miếng cuối cùng.

“Hức hức!”

Thiên Tâm vẫn còn đang nức nở, Tiêu Dịch bèn quay sang hỏi Tĩnh.

“Anh không an ủi an ủi nó sao?”

“Tin tưởng tôi không cần để ý nó, nó phát tiết xong sẽ nhanh chóng khôi phục lại thôi.”

Tĩnh ôm Tiêu Dịch lên để cật ngồi vào trong lòng mình.

“Cật ăn được thức ăn của chúng tôi sao?”

“Cũng được, dường như hương vị gì đó đều có đủ cả, cái này được làm từ gì vậy, mỗi bữa các anh đều ăn như vậy hay sao?”

“Thức ăn này rất có dinh dưỡng, mỗi loại màu sắc đại biểu cho một loại nguyên tố cần thiết cho sự phát triển, anbumin, mỡ, nguyên tố vi lượng, loại thức ăn này được chế tạo ra nhờ công sức nghiên cứu qua mấy vạn năm của tổ tiên chúng tôi, tuy đời người rất dài nhưng chỉ cần vài loại nguyên tố đơn giản này, mặc kệ bề ngoài nó như thế nào đi nữa thì cuối cùng thân thể cũng chỉ hấp thu các loại nguyên tố đó, cho nên không bằng giản lược bớt toàn bộ bề ngoài phô trương đi.”

“Sao không nén nó thành viên có phải tốt hơn không?”

“Như vậy sẽ làm tràng dạ dày, khiến cho bộ phận trong cơ thể héo rút. Bọn chúng vẫn cần phải vận động một ít.”

“Thứ này thật đúng là vừa thuận tiện vừa có hiệu quả cao, ngoài ra như vậy cũng không thể được, trường học căn tin gì đó còn không có món ngon này mà.”

“Thật cao hứng khi thấy cật thưởng thức tay nghề của Thiên Tâm, thực đáng tiếc nguyên tố thực phẩm nén thành dạng bột dùng bột nước trên địa cầu làm thành dạng nước, muốn biến nó thành món ngon lại không mất đi dinh dưỡng chỉ có thể giao cho Thiên Tâm.”

“Thật đáng tiếc.”

“Nếu như có thể, mỗi ngày Thiên Tâm đều đưa cơm dinh dưỡng cho cật thì tốt rồi.”

Thiên Tâm nhìn Tĩnh.

“Tĩnh tướng quân có thể chứ? Có thể đi, có thể mà đúng không?”

Tĩnh bất đắc dĩ nhìn Thiên Tâm, y biết nhất định là Thiên Tâm biết mình đang nghĩ gì. Hơn nữa có thể khẳng định Thiên Tâm lại đang làm động tác nhỏ, chỉ là nhìn đến ánh mắt chờ đợi của Tiêu Dịch y lại mềm lòng.

“Có thể!”

“Xác nhận mệnh lệnh.”

8. Chương 8

Ăn cơm xong, vài người ở lại hỏi Tĩnh một ít vấn đề, hầu hết những người còn lại cũng đều đưa ra lời cáo từ, đại biểu C quốc – người đi cùng Tiêu Dịch ban này – cũng đến gần bên người Tiêu Dịch nói.

“Chúng ta cũng nên đi về thôi.”

“Ngài cứ về trước đi, tôi còn muốn nán lại trong chốc lát.”

Tiêu Dịch tưởng tượng đến việc cùng người nọ rời đi, đến lúc đó đi về còn có thể bị cảnh sát thẩm tra. Nghĩ tới đó liền muốn có thể kéo dài bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Người nọ trừng mắt nhìn Tiêu Dịch, ông ta còn muốn trở về báo cáo lại nhiệm vụ đã được giao, đành phải tự mình cáo từ trước.

Sau khi những người đó đã rời đi rồi, Thiên Tâm liền trở về phục mệnh.

“Gần như khách nhân của các quốc gia đều đã trở về hết rồi, Tĩnh tướng quân còn có chỉ thị gì hay không?”

“Hiện tại Táp và Đoan đang ở nơi nào?”

“Táp tướng quân đang đi về phía phi thuyền của ngài, còn Đoan tướng quân thì đang nghiên cứu sinh vật địa cầu, ngài ấy hy vọng vào bữa tối ngài cùng Táp tướng quân có thể sang chỗ ngài ấy.”

“Táp cậu ấy lại đây làm gì?”

“Chế giễu.”

Thiên Tâm vừa dứt lời thì một bên kia vách tường đã tách sang hai bên trái phải, Táp đi tới.

Táp nhìn thấy Tiêu Dịch liền sửng sốt một chút, rồi mới nổi giận ùng ùng hỏi Thiên Tâm.

“Thiên Tâm không phải cậu đã nói đại biểu các quốc gia đã về hết rồi hay sao?”

“Thiên Tâm không có nói sai nói a, cậu bé này là bạn của Tĩnh tướng quân, là khách nhân do Thiên Tâm mời đến, không phải đại biểu đâu.”

“Phải biết rằng nếu có người địa cầu ở đây thì tôi không thể vào được mà, ai biết được trên người bọn họ có mang mầm độc hay bệnh truyền nhiễm gì đó hay không?”

Táp nói với vẻ mặt chán ghét.

Tiêu Dịch nhảy ra khỏi lồng ngực của Tĩnh, nhìn Táp. Rồi mới lắc lắc đầu tỏ vẻ thương hại.

“Đáng thương!”

“Nhóc lùn ở địa cầu này, cậu như vậy là có ý tứ gì?”

“Đáng thương cho anh đã có tính khiết phích còn kì thị chủng tộc, đáng tiếc đã lớn tuổi như vậy lại còn biểu hiện sự không hiểu biết của mình ra hết bên ngoài.”

“Cậu, đã biết rõ là tôi chán ghét người địa cầu rồi mà, hừ.”

Táp tức giận đỏ mặt tía tai xoay người bước đi.

Tĩnh gục xuống bàn cười mãnh liệt, Tiêu Dịch chẳng biết tại sao bèn hỏi.

“Có gì đáng buồn cười như vậy sao?”

“Không phải, chính là đã thật lâu không thấy được bộ dáng này của Táp, trước nay toàn là cậu ta chăm chọc người khác đến nỗi không còn lời nào để nói.”

Bên kia Thiên Tâm bắt đầu phóng pháo hoa, đương nhiên đó chỉ là hình ảnh không gian ba chiều hư cấu mà thôi.

“Cuối cùng cũng có người có thể báo thù thay cho Tĩnh tướng quân rồi.”

“Thiên Tâm không cần hô lớn tiếng như vậy, Táp còn chưa có đi xa lắm đâu, cẩn thận cậu ta nghe được đấy.”

“Nếu vậy Thiên Tâm phóng pháo hoa coi như là cũng có thể đi.”

“Thiên Tâm nhớ rõ nói cho Táp biết buổi tối đi sang chỗ của Đoan.”

“Xác nhận mệnh lệnh, đã thuật lại xong.”

Đột nhiên Tiêu Dịch nhớ tới vấn đề gì đó, tiến tới lôi kéo quần áo của Tĩnh.

“Thiên Tâm mới vừa nói là đã đưa đại biểu trở về rồi, không phải là quốc gia nào cũng đều có đại biểu sao, mà được nghe nói là phi thuyền này gần như có đến vài vòng người, làm sao mà tôi lại không cảm nhận được nó chuyển động vậy?”

“Nói chính xác là mười ba vòng, khi phi thuyền hoạt động thì những người bên trong nó sẽ không cảm giác được.”

“Trên phi thuyền còn có người khác sao? Tôi là nói từ khi tiến vào đến bây giờ dường như chỉ nhìn thấy Tĩnh cùng Táp hai người thuộc tinh cầu của các anh mà thôi.”

“Dân cư của tinh cầu W cực ít, thời điểm khi mỗi đứa trẻ đến tuổi tương đương với người địa cầu lúc hai mươi tuổi sẽ có phi thuyền riêng của mình, sống tách ra với cha mẹ họ.”

“Ý của anh là trên mỗi phi thuyền chỉ có một người ở.”

“Cũng có vợ chồng ở cùng một phi thuyền, chính là rất ít khi mang theo đứa nhỏ thôi.”

“Như vậy không phải thực cô đơn hay sao?”

“Một người thì chắc là sẽ thực nhàm chán rồi, do đó mọi người đều bị biến thành những người bị bức bối cùng cấm dục rất khổ sở nha, cho nên cậu bé phải thường đến đây chơi a.”

“Thiên Tâm, là ai nói cho cậu biết cái từ kia vậy?”

“Người nào nói? Là từ cấm dục sao? Đó là một từ ngữ ở địa cầu, ý là rất muốn mà lại phải cố kiềm nén làm cho mình không có được, suy nghĩ muốn nhưng lại không có khả năng đạt được, thật là một từ chính xác a. Ngôn ngữ địa cầu vẫn là có chút thâm ảo nha.”

“Thiên Tâm, xóa cái từ này đi.”

“Xác nhận mệnh lệnh.”

Ngữ khí của Thiên Tâm trầm thấp xem ra thực thương tâm, Tiêu Dịch không đành lòng nhìn thấy nó như vậy bèn nói giúp.

“Đây chẳng qua chỉ là một từ dùng để hình dung thôi mà, Thiên Tâm chỉ mượn dùng một chút, tại sao nhất định phải bắt nó xóa đi?”

“Có vài người nghe được chắc hẳn sẽ bị kích thích, chẳng hạn như Táp, vào một năm trước cậu ấy đủ hai mươi tuổi mới vừa tách ra với cha mẹ, đến nay vẫn còn chưa thích ứng được, cho nên có chút không được tự nhiên, Thiên Tâm nói với tôi như vậy sẽ kích thích đến cậu ấy.”

9. Chương 9

Tiêu Dịch quay về bên người Tĩnh tiếp tục ăn, Tĩnh buông thìa, nhìn Tiêu Dịch ăn thực phẩm thơm ngon của bọn họ, Tĩnh đưa tay sờ sờ cái trán của Tiêu Dịch.

Tiêu Dịch ngẩng đầu nhìn y. Tĩnh có chút sững sốt.

“Tôi nghĩ nhất định cậu không kén ăn.”

“Món này hương vị gì cũng đều có đủ, nên không cần kén chọn a.”

Tĩnh vuốt ve đỉnh đầu của Tiêu Dịch, cậu nhìn cái tay trên đỉnh đầu mình kia.

“Anh biết không? Tay anh cứ sờ tôi như vậy, làm cho tôi có cảm giác mình giống như một chú mèo nhỏ hoặc như một chú cún con vậy á.”

“Thực xin lỗi, khiến cậu thấy không thoải mái sao?”

“Cũng không phải như vậy, chính là có một cảm giác thực kì quái, bạn bè cùng lứa tuổi trên địa cầu các anh đều là như vậy hả.”

Tiêu Dịch đứng lên trên ghế ôm lấy bả vai của Tĩnh, rất muốn bày ra bộ dáng của một người anh em tốt để đáp lại, bất quá loại chênh lệch đáng người này mặc kệ cậu có khoa tay múa chân cỡ nào đi nữa cũng giống như là đáp lại một người cao tuổi, hơn nữa đây lại còn là một trưởng bối, tựa như một đứa nhỏ còn bú sữa mẹ vậy.

Tĩnh sợ cậu ngã xuống đất liền nhanh tay ôm lấy thắt lưng của Tiêu Dịch.

Tiêu Dịch dựa vào bả vai Tĩnh liền rất muốn ôm chặt lấy, chính là cánh tay mình lại không đủ dài, thử vài lần đều không thành công, rồi cậu mới bắt đầu tò mò thân thể của ngoại tinh nhân khác với người địa cầu ở điểm nào, thế là vén mái tóc dài của Tĩnh lên dự định quan sát da tay của y.

Mặc dù Tĩnh không biết cậu đang làm chuyện gì nhưng cứ mặc kệ để Tiêu Dịch động tay động chân với mình.

Ngón tay Tiêu Dịch kích động lướt qua bên gáy Tĩnh, đột nhiên ánh sáng đỏ kia lại bất ngờ phát ra.

Tiêu Dịch sợ tới mức đứng không vững, mắt thấy sẽ ngã xuống đất. May mắn là bên hông đã được cánh tay Tĩnh giữ lấy, Tĩnh dùng một chút lực ôm cả người Tiêu Dịch vào trong ngực mình.

Tiêu Dịch gần như là nằm trong lồng ngực Tĩnh.

“Thực xin lỗi đã không chuẩn bị tâm lý. Tôi thật không hiểu, ánh sáng đỏ ban nãy đại biểu cho cái gì vậy hả?”

“Không có gì cả. Thiên Tâm đang làm chút chuyện kỳ quái mà thôi.”

Thân thiết nằm trên đùi Tĩnh, Tiêu Dịch mới phát hiện nhìn không ra quần áo của Tĩnh được làm từ chất liệu gì cũng không hề có đường may, cậu không hiểu tại sao lại như vậy, thế là bèn hỏi một câu.

“Y phục của anh được làm từ gì vậy?”

“Kim loại trí năng.”

“Là một phần cơ thể của Thiên Tâm sao? Vậy không phải toàn bộ thân thể của anh đều bị Thiên Tâm thấy hết sao? Ha ha.”

Tĩnh đỏ mặt, y sớm đã bị Thiên Tâm kiểm tra qua hết toàn bộ rồi, thế nhưng hiện tại nghe thấy cậu nói lại nổi lên phản ứng sinh lý.

Tĩnh đặt Tiêu Dịch xuống đất.

“Để Thiên Tâm dẫn cậu đi dạo xung quanh đi, tôi có chút việc phải xử lý, xin lỗi không tiếp chuyện với cậu được.”

Tĩnh vội vã đi ra khỏi phòng ăn để giải quyết vấn đề cá nhân.

Thiên Tâm xuất hiện lén lút nghe động tĩnh bên ngoài trong chốc lát, Tiêu Dịch thấy vậy liền hỏi.

“Thiên Tâm cậu đang nghe gì vậy hả?”

“Thiên Tâm đang đợi Tĩnh tướng quân đi xa, hiện tại có thể y đã đi xa nên không thể nghe thấy chúng ta nói chuyện nữa rồi. Có phải vừa nãy ở trên đùi tướng quân cậu đã đụng trúng cái gì đó hay không?”

“Cái gì đó?”

“Một thứ cứng rắn hay gì đó chẳng hạn.”

“Á! Cậu muốn nói tới cái kia, Thiên Tâm ngay cả tổ đụng trúng vật gì mà cậu cũng biết nữa hả, thời điểm vừa rồi tớ xoay người xuống phía dưới hình như là có chạm phải một thứ gì đó cứng cứng a, là móc gài lưng quần của Tĩnh tướng quân các cậu sao?”

“Hê hê, so với móc gài lưng quần còn bảo bối hơn nhiều a.”

“Không phải do tớ cố ý đâu.”

“Không sao, cũng đều là vật nằm ở phía dưới thôi mà, Thiên Tâm giúp cậu kiểm tra sức khỏe được chứ, là kiểm tra sức khỏe toàn diện miễn phí đó nha.”

“Được!”

Thiên Tâm xoay quanh Tiêu Dịch.

“Chiều cao, cân nặng, nhiệt độ cơ thể, nhóm máu. . .”

Thậm chí Thiên Tâm còn kiểm tra cả tinh dịch cùng phân tích tế bào chất của Tiêu Dịch nữa, sau đó đưa ra kết luận rằng thân thể cậu khỏe mạnh, cần chú ý ăn uống như vậy có thể sống lâu như Tĩnh tướng quân của bọn họ, tuy rằng Tiêu Dịch không rõ tại sao Thiên Tâm không nói chính xác thời hạn mà lại lấy tướng quân của cậu ấy để làm tiêu chuẩn so sánh.

Phía bên này Tĩnh tìm được một nơi không có ai liền tự làm cho mình phát tiết ra, cũng được biết đến như hành động thủ dâm của người Trái Đất. Tinh dịch bắn trên mặt đất lập tức được Thiên Tâm thu dọn sạch sẽ. Thậm chí Thiên Tâm còn tri kỷ mà lên tiếng.

“Tinh dịch có chất lượng rất tốt, hoạt tính thuộc bậc nhất, tướng quân không suy xét đến việc tìm một người bạn nhỏ đến bầu bạn hay sao?”

“Thiên Tâm câm miệng.”

“Vâng! Xác nhận mệnh lệnh!”

Thiên Tâm phát ra một tiếng kháng nghị cuối cùng, lập tức im lặng

10. Chương 10

Cho đến khi Tiêu Dịch rời khỏi phi thuyền cũng không gặp lại Tĩnh. Thiên Tâm đặt Tiêu Dịch lên mái nhà nơi cậu đang sống, Tiêu Dịch thử đẩy vào cánh cửa thế nhưng nó đã bị khóa rồi. “Xoạch” một tiếng từ trên phi thuyền ném xuống một chiếc chìa khóa, Tiêu Dịch cầm lên thử một lần liền mở được cánh cửa kia ra.

Ngẩng đầu nhìn lên phía phi thuyền đã tàng hình, chính là Tiêu Dịch biết phi thuyền kia vẫn còn chưa có rời đi, cậu phát phát tay tạm biệt Tĩnh và Thiên Tâm.

Một đường đi xuống lầu, Tiêu Dịch nghĩ đến việc vừa vào cửa nhà lại phải đối mặt với những lời lẽ nhai, hơn nữa có thể là những người của sở cảnh sát đã chờ cậu sẵn ở dưới rồi chẳng?

Nhẹ nhàng lấy chìa khóa mở cửa, vào đến phòng khách, hiện tại là 7h tối, cũng chính là thời gian ăn cơm của cả nhà. Mẹ cậu đang bưng thức ăn từ phòng bếp đi ra, nhìn thấy hành động của Tiêu Dịch liền cảm thấy kì quái nên vội hỏi.

“Đến giờ ăn rồi, con có chuyện gì muốn đi ra ngoài sao?”

Tiêu Dịch sững sốt một chút, dường như mẹ cậu đã quên mất việc cậu đi ra ngoài kể từ hoàng hôn ngày hôm qua rồi.

Tiêu Dịch thầm cảm thấy may mắn, vội vàng nói.

“Con không có đi đâu cả.”

Vào phòng thay quần áo, cậu lấy cúc áo đã giấu kỹ ban nãy để ra ngoài rồi mang đi giấu trong hệ thống lò sưởi, sau đó vui vẻ đi ra ngoài ăn cơm.

Ngày hôm sau Tiêu Dịch vốn nghĩ đến việc cậu là khách nhân đặc biệt được đi thăm phi thuyền nên có khả năng sẽ xuất hiện trên các mặt báo. Nào ngờ kỳ quái chính là tất cả các bài báo hoàn toàn không nhắc gì đến cậu, chỉ đề cập tới chuyện đại biểu các quốc gia đi thăm phi thuyền ngoại tinh nhân. Mà hình như mấy vị cảnh sát quốc gia cũng quên mất một người là cậu đây.

Ngày hôm sau đi đến trường như thường lệ, bạn học đều biết cậu là một người yêu thích đĩa bay nên hôm trước cậu đã trốn học để đi quan sát phi thuyền. Vào lúc giữa trưa căn tin tập trung đông đúc học sinh chen nhau đến ăn, buổi chiều lại có hoạt động của những người yêu thích đĩa bay, cậu hiện tại có rất nhiều nghi vấn muốn hỏi.

Tiêu Dịch dùng hai tay vỗ vỗ đầu mình.

“Chết tiệt! Sao mình lại ngu ngốc như vậy chứ, sao không liên lạc hỏi thử bọn họ a, hơn nữa lại còn đi chơi đùa như vậy, thực hoài niệm thức ăn do Thiên Tâm làm nha.”

Tiêu Dịch vừa dứt lời, một chiếc hộp làm bằng kim loại trí năng xuất hiện ngay trên đùi cậu, trên hộp chợt lóe lên một luồng ánh sáng, hiện lên vài chữ rõ to “Mệnh lệnh: Thiên Tâm.”

“Chết tiệt! Thiên Tâm có khả năng nghe thấy những gì mình nói.”

Tiêu Dịch tìm nửa ngày mới tìm được một nơi vắng người, cậu biết người trên phi thuyền vẫn còn đang dõi theo cậu. Xác định hai phía trái phải không có ai, Tiêu Dịch mới vẫy tay về phía khoảng không, tặng kèm thêm vài cái hôn gió. Thiên Tâm thật sự đưa cơm đến đây cho cậu, còn nói cách thức liên hệ cho cậu biết.

Tĩnh biết hiện tại bọn họ đang ở bên trên Tiêu Dịch, y cực lực bày ra bộ dáng không thèm để ý, thế nhưng Thiên Tâm lại còn thật thật thà thà mà hiển thị hình ảnh của cậu ấy ra trước mặt y.

Cái người vừa khiến y yêu thương vừa khiến y phải né tránh kia, cậu đang ở bên dưới phát phát tay với y. Mặc dù y không rõ lắm động tác đó biểu thị cho cái gì, nhưng Tĩnh đoán đây có lẽ là phương pháp biểu hiện sự kích động của người địa cầu đi ha. Cậu hướng về phía phi thuyền tươi cười, Tĩnh vừa đưa bàn tay qua, đột nhiên Tiêu Dịch cúi mặt xuống ngồi lên bãi cỏ bắt đầu ăn cơm.

Tĩnh xấu hổ vội vã rút bàn tay vừa mới vươn ra được phân nửa của mình lại.

“Tĩnh tướng quân rất muốn được gặp cậu bé sao? Đêm nay không có việc gì cần làm, ngài có thể mời cậu ấy đến chơi a, tôi nghĩ cậu bé ấy cũng có rất nhiều vấn đề muốn tìm Tĩnh tướng quân để giải đáp đó.”

“Tốt!”

Tĩnh nghĩ mình không cần phải tỏ ra quá hấp tấp, nếu như bị Thiên Tâm nhìn thấu sẽ làm y cảm thấy xấu hổ lắm.

“Tĩnh tướng quân, Đoan tướng quân muốn nói chuyện với ngài.”

“Thiên Tâm, chuyển đến đây.”

“Xác nhận mệnh lệnh!”

Trước mắt lập tức xuất hiện hình ảnh ba chiều.

“Tĩnh, cậu mau nhìn hệ thống giám thị xem, ngày hôm qua Thiên Tâm đã được chỉ thị là mang trả lại thiết bị theo dõi trên phi thuyền do các quốc gia để lại rồi, dường như có vẻ cực kỳ bất an.”

“Thiên Tâm lại làm chuyện gì rồi? Mệnh lệnh tối hôm qua của tôi là trả đồ vật về cho nguyên chủ mà.”

“Đúng vậy, sáng nay Thiên Tâm đã rất vui vẻ thi hành mệnh lệnh, còn nói là tất cả thiết bị theo dõi đã được hoàn trả lại hết cho bọn họ rồi mà, hiệu suất của cậu ấy không thể nào lại chậm như vậy được.”

“Thiên Tâm! Thuật lại tình huống lúc làm nhiệm vụ một lần, thời gian, địa điểm, người tiếp nhận.”

” Đêm qua ở trái đất vào lúc 0h đúng, tại vùng lân cận nơi ở của nguyên thủ các quốc gia, trực tiếp trao cho nguyên thủ các quốc gia đồng thời họ cũng đã nhận cảnh cáo một lần.”

“Ừm!”

“Quên đi Tĩnh, dù sao con người tính toán cũng không bằng máy tính, lúc này đây hy vọng các quốc gia trên địa cầu sẽ tiếp thu giáo huấn. Mấy ngày này tớ đã nghiên cứu về sinh vật địa cầu, theo mô tả thì bọn họ là sinh vật không có kì động dục, một năm bốn mùa bộ phận sinh dục đều có khả năng hoạt động rất tốt a. Tớ dự tính sẽ nghiên cứu sâu thêm chút nữa, có thể sẽ thu thập được gì đó, hy vọng điều này có thể thay đổi tỉ lệ sinh sản rất thấp ở hành tinh chúng ta.”

11. Chương 11

“Đoan tướng quân, ngài không biết tinh cầu W có tỉ lệ sinh sản quá thấp nguyên nhân một nửa là bởi vì số lượng các cặp vợ chồng đồng tính ngày càng tăng cao tạo thành sao?”

“Có lẽ là vậy! Thế nhưng đó chính là quyền tự do của họ, chúng ta còn có thể làm gì được đây?”

Đoan cười khổ đóng hình ảnh.

“Haiz!”

Tĩnh thở dài.

Dân số của tinh cầu W cực ít, thế nhưng trong đó còn có hơn phân nửa là vợ chồng đồng tính, gánh nặng duy trì nòi giống dừng ở trên đầu rất ít người. Hơn nữa người tinh cầu W có chu kỳ động dục cách nhau khá xa cùng việc mang thai rất khó khăn dẫn đến chuyện có được một đứa bé là cực kỳ hiếm hoi. Một đôi vợ chồng chung sống với nhau hơn hai trăm năm có thể sinh hạ một đứa nhỏ cũng đã là tốt lắm rồi, cũng như trong nhà Đoan có ba đứa trẻ đã có thể được gọi là một gia đình hạnh phúc.

Đứa bạn may mắn kia từng nói rằng ba người bọn họ nhất định phải dẫn đầu trong việc lấy người khác phái, sinh ra thật nhiều đứa nhỏ để làm gương cho nhân dân. Thế nhưng hiện tại ngẫm lại.

“Thiên Tâm, hôm nay tôi còn có việc cần phải xử lý, không cần mời cậu bé lên đây.”

Buổi chiều Tĩnh về nhà thăm cha mẹ mình, sau đó y chuyển sang phi thuyền dùng để giáo dục trẻ em, quan sát nhóm trẻ đại diện cho thế hệ sau của tinh cầu W. Buổi tối, khi trở về phi thuyền của mình, Tĩnh cởi quần áo nằm ở trên giường, trong lòng thầm nghĩ đến những đứa bé đáng yêu, rồi lại tưởng tượng tới hình ảnh một đứa bé đáng yêu giống hệt như mình và Tiêu Định.

Lúc này Tiêu Định nhìn lên bầu trời đen, nói với ba mẹ rằng cậu đi ra ngoài tìm bạn học, thế nhưng kỳ thật chính là cậu tìm đường lên trời. Cái chìa khóa mà Thiên Tâm đưa cho Tiêu Định quả thực rất hữu dụng, có thể mở cánh cửa thông lên trời. Khoảng không gian trên ấy thật sự rất lớn, hướng xa xa có thể nhìn đến bóng dáng của mấy cái phi thuyền. Nhìn đồng hồ, bây giờ ở địa cầu là 8h30, không biết Tĩnh đã ngủ chưa. Không biết phi thuyền của y đang ở vị trí nào nữa.

Bất quá Tiêu Định mang đầy một bụng nghi vấn cũng không quan tâm được nhiều chuyện như vậy.

Cầm trong tay hộp thức ăn ban ngày Thiên Tâm đưa tới mà quơ quơ.

“Thiên Tâm! Đưa tớ lên phi thuyền đi.”

Đang lúc Tĩnh nhắm mắt tưởng tượng chợt nghe Thiên Tâm phát ra một tiếng “Xác nhận mệnh lệnh!”. Tức thời một vật thể xuất hiện ngay trên người y.

Tĩnh mở mắt ra thấy người ghé vào ngực y chính là Tiêu Định.

(Cậu bé!)

Tiêu Định chà chà cái trán bị đụng đến phát đau, nếu như đầu của mình đụng phải xương sườn người ta quả thật là rất đau đó nha. Ngẩng đầu nhìn thấy Tĩnh liền biết bản thân mình hiện tại đang ở chỗ nào.

“Thực xin lỗi, Thiên Tâm để tôi đáp xuống địa điểm có chút không thích hợp cho lắm. Chào buổi tối, Tĩnh tướng quân.”

Ngồi trên lưng người ta nói lời như thế này hình như có chút quái dị a, bắt quá Tiêu Dịch đứng dậy vừa lúc đúng ngay cái vị trí kia, xem người ta nhìn cậu, dù sao vẫn nên lễ phép bắt chuyện một chút nha.

(Sao em lại lên đây?)

Tiêu Dịch mờ mịt nhìn Tĩnh mới khiến cho Tĩnh nhớ tới việc mình đã làm rơi máy phiên dịch, vội vã lấy ra một cái máy phiên dịch khác từ dưới giường đưa lên lỗ tai.

“Là tự em muốn lên đây sao? Hẳn là Thiên Tâm đã cấp chỉ thị cho em! Sẽ không bị đau ở đâu chứ?”

Tiêu Dịch lắc lắc đầu.

“Không! Hy vọng không quấy rầy anh, tôi có chút nghi vấn, nếu đêm nay không hỏi cho ra lẽ có thể tôi sẽ ngủ không được đâu, hỏi xong tôi liền trở về.”

Tiêu Dịch rướn người về phía trước, cười cười nói.

“Không sao, hôm nay tôi nghỉ ngơi có hơi sớm một chút.”

Ánh sáng màu đỏ lại phát ra từ bốn phía, Tiêu Dịch theo thói quen nhìn nhìn, muốn biết ánh sáng kia là từ nơi nào vọng lại, thế nhưng thật khó giải đáp, bốn phương tám hướng đều không tìm thấy nguồn sáng.

Nhưng thật ra Tĩnh tự ý thức được mình đã cởi hết quần áo khoác trên người xuống rồi, bây giờ y đang khóa thân. Hơn nữa khẳng định hiện tại nơi đó của mình đang có xu hướng ngẩng cao đầu, nếu như để cho em ấy nhìn thấy bộ dáng như vậy quả thật là rất dọa người đi.

Tĩnh quyết đoán kéo thân thể Tiêu Dịch xuống dưới.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Không có gì, không phải nằm như vậy trong chốc lát cũng tốt lắm sao, em tới là để hỏi chuyện gì, hiện tại có thể hỏi rồi.”

“Tại sao mẹ của tôi không nhớ rõ việc hôm qua tôi rời khỏi nhà, tại sao dường như bên phía cảnh sát đã quên việc tôi từng lên phi thuyền.”

“Tôi nghĩ em nên hỏi Thiên Tâm, sở trường của cậu ta là ghép nối ký ức, chính là đem ký ức ở những khoảng thời gian bất đồng hợp lại cùng một chỗ, thế nhưng phần ký ức ở giữa hai phần được nối lại ấy sẽ bị mất đi.”

“Nói cho tớ biết hiện tại trong ký ức của họ còn lại những gì.”

“Mẹ của cậu chỉ nhớ việc cậu phải ra khỏi nhà, còn cảnh sát thì chỉ nhớ là họ thẩm vấn hoàn tất sau đó đã thả cậu ra, bất kể ai cũng sẽ không tìm đến cậu để gây phiền phức.”

“Ha ha!”

Tiêu Dịch bật cười, đang lúc xoay người bàn tay vô tình chạm vào một vật cứng rắn ở phía dưới, cậu bèn nhoài người lên trên để nhìn cho rõ. Đúng lúc nhìn thấy chân của mình đang đặt ngay gia khóa đang ngẩng cao đầu của Tĩnh.

“Chết tiệt! Cái kia của anh thật lớn a.”

12. Chương 12

Tĩnh hốt hoảng áp đảo Tiêu Dịch xuống dưới thân, mũi đối mũi, miệng đối miệng. Tĩnh hôn sâu cậu một hơi, sau đó lấy tay chống đỡ nửa người trên, đầu chôn vào một bên vai Tiêu Dịch.

“Hộc hộc!”

Tiêu Dịch có thể nghe thấy tiếng Tĩnh đang điều chỉnh hô hấp của mình, ánh sáng đỏ trong không gian nhấp nháy ngày càng dồn dập hơn.

“Ánh sáng này là. . .”

“Thật xin lỗi, bộ phận sinh dục của tôi đã đến thời kỳ hoạt động rồi.”

“Bộ phận sinh dục đến thời kỳ hoạt động?”

“Đối với người địa cầu thì được gọi là kỳ động dục.”

Thiên Tâm có lòng tốt mà giải đáp giùm.

“Người tinh cầu các anh có kỳ động dục sao?”

“Mỗi năm ba lần.”

“Dựa theo cách tính thời gian ở địa cầu thì là mỗi năm một lần, do một năm của tinh cầu W tương đương với thời gian ba năm ở địa cầu.”

“Vậy bây giờ nên làm thế nào đây?”

“Chát!”

Đột nhiên máy phiên dịch của Tinh phát ra tạp âm, y gỡ máy phiên dịch xuống, lộ ra một bộ dáng thống khổ.

“Kỳ động dục sẽ duy trì khoảng chừng 45 ngày nếu tính theo thời gian trên Trái Đất, có lẽ Tinh tướng quân sẽ phải chịu thống khổ một trận rồi.”

“Các cậu không có cách gì để phát tiết sao, ví dụ như tìm kỹ nữ hay là tự an ủi chẳng hạn.”

“Trên tinh cầu W không tồn tại từ kỹ nữ này, hơn nữa cho dù có tìm được đối tượng đi chăng nữa thì kỳ động dục của cả hai người cũng phải chung sống rất nhiều năm mới có thể vừa đúng lúc phát sinh trùng khớp với nhau trong cùng một lần.”

“A! Vậy vậy tự an ủi thì sao. . . ?”

“Bởi vì số lần phát sinh rất ít, có lúc bị thông tin đặc biệt kích thích mới có thể động dục. Do đó Tinh tướng quân không quá quen thuộc với chuyện này, cậu có thể giúp giúp ngài ấy được không? Thiên Tâm biết từ khi trưởng thành người địa cầu một năm bốn mùa bộ phận sinh dục đều có khả năng hoạt động, cho nên chắc là cậu tương đối hiểu rõ chuyện này hơn ngài ấy rồi.”

“Loại chuyện như vậy làm sao mà giúp đây?”

“Tinh tướng quân là một người tốt, chẳng lẽ cậu nhẫn tâm nhìn ngài ấy phải chịu thống khổ hay sao?”

“Thiên Tâm không cần phải nói tở như một người rất tàn nhẫn vậy chứ? Tở làm là được.”

Hai tay Tiêu Dịch di chuyển xuống phía dưới, cầm lấy tính khí to lớn của Tinh. Chưa từng nghĩ tới có một ngày kia mình lại có thể thủ dâm cho ngoại tinh nhân. Cầm một cây nóng hằm hập ở trong tay, Tiêu Dịch nhớ lại mới vừa rồi nhìn đến cự vật lớn gấp ba lần cái của cậu.

Tiêu Dịch gắng gượng bộ lộng cái cây kia, Tinh liền phát ra tiếng rên rĩ.

(A! Ừm! Tại sao?)

Tinh nhìn Tiêu Dịch, không rõ tại sao em ấy lại bằng lòng động thủ giúp mình phát tiết.

“Anh nói gì vậy?”

Thiên Tâm thay Tinh trả lời.

“Tinh tướng quân nói rằng ngài ấy rất thoải mái.”

“Đó là đương nhiên, lịch sử tình dục của người địa cầu chính là cùng tồn tại song song với lịch sử văn hóa, tính tới nay ít nhất cũng khoảng mấy nghìn năm rồi đó.”

Tinh xoay người nằm bên cạnh Tiêu Dịch. Hỏi Thiên Tâm.

(Đã xảy ra chuyện gì với máy phiên dịch rồi? Thiên Tâm các cậu đang nói gì vậy? Nhanh đi tìm người sửa máy phiên dịch cho tôi.)

(Tĩnh tướng quân, cậu bé tự đảm nhận việc giúp ngài phát tiết, ngài chỉ cần hưởng thụ là được rồi.)

(Nhưng mà tại sao?)

(Không phải như vậy tốt lắm sao Tĩnh tướng quân, cậu bé cho ngài cảnh đẹp ý vui, một đôi tay nhỏ bé lại có thể hướng dẫn ngài cách tự an ủi nha.)

(Nhưng chúng tôi còn chưa thổ lộ với nhau nữa mà.)

(Người địa cầu đầu cần quản chuyện đã thổ lộ hay chưa, làm trước sau đó nói yêu đương cũng chưa muộn mà.)

(Ừm!)

Tĩnh ưỡn người lên trên một cái, cảm giác rất kích động.

Tiêu Địch ma sát chỗ nào đó, trong không khí tràn ngập hương vị kích tình.

“Không ngờ tướng quân của cậu lại nhạy cảm như vậy a.”

Vừa nhìn liền biết anh ấy hoàn toàn không có tí kinh nghiệm gì về tình dục cả. Chỉ cần dùng tay thôi mà đã có thể khiến Tĩnh lộ ra loại biểu tình này rồi.

Mái tóc dài màu xanh bạc của Tĩnh xõa tung trên vai, cùng với gương mặt thanh tú khiến cho trái tim Tiêu Địch đập thình thịch thình thịch.

Tuy Tiêu Địch không biết nguyên nhân do đâu, nhưng cậu còn muốn nhìn thêm càng nhiều biểu tình kích động của Tĩnh nữa. Do đó Tiêu Địch cúi đầu áp sát vào vật dưới đũng quần Tĩnh.

13. Chương 13

Mặc dù bọn họ còn chưa làm được đến bước cuối cùng, thế nhưng cái gì nên nhìn cái gì nên sờ đều đã làm qua một lượt rồi.

Bây giờ Tiêu Địch vẫn còn nhớ kỹ cậu đã khẩu giao cho Tĩnh, phản ứng của anh ấy thật sự rất trức trặc. Không thể phủ nhận việc nhìn thấy Tĩnh cố gắng kiềm nén tiếng rên rỉ đã khiến cho bản thân mình rất có cảm giác.

Tĩnh đã gần đến giai đoạn cao trào, y dùng hai bàn tay ép sát đầu Tiêu Địch xuống phía dưới, có lẽ y đã lâm vào trạng thái say mê rồi. Tiêu Địch có chút lo lắng cho khoang miệng của mình, không biết nó có chịu đựng nổi gia hỏa to lớn kia hay không.

Tính khí cứng rắn đâm thẳng vào tận bên trong khiến Tiêu Địch nôn khan, thấy vậy Tĩnh luống cuống tay chân nâng đầu cậu lên.

Sau đó toàn bộ quần áo của cậu đều bị cởi xuống. Đôi bàn tay xoa nắn từ sau lưng rồi đến phần mông, mỗi một tắc da tắc thịt trên người đều được y chăm sóc.

Ban đầu cảm giác cũng không tệ lắm, thế nhưng sau đó cậu thấy Tĩnh thoáng nâng phần thân trên lên, y nhắc chân của cậu lên rồi dùng tay đỡ lấy đại gia khỏa của mình, y muốn làm chuyện gì đến cả đứa ngốc còn biết nữa là.

Nếu như để đại gia khỏa kia tiến vào trong cơ thể mình thì chắc chắn cái mạng của cậu cũng sẽ không còn luôn đó. Thế nên trong tình huống khẩn cấp này cậu vội kêu lên một tiếng.

“Thiên Tâm! Tổ muốn về nhà!”

Sau đó bên tai vang lên thanh âm của Thiên Tâm.

“Xác nhận mệnh lệnh.”

Giây tiếp theo cậu liền xuất hiện ở trên giường của mình. Biết rõ hiện tại chính mình không mặc gì cả nên Tiêu Địch vội vã trùm chăn lên người. Tiêu Địch thầm nghĩ không biết sau khi cậu rời đi thì Tĩnh dùng

cách nào để phát tiết đây, thế nhưng cậu cũng chẳng còn mặt mũi để mà đi hỏi nữa rồi. Tuy nhiên cậu thật sự muốn gặp người đó đến mức nội thương rồi đây nè.

Những người yêu thích đĩa bay chia việc tiếp xúc được với người ngoài hành tinh thành những cấp bậc khác nhau:

Cấp 1: phát hiện tung tích.

Cấp 2: được nhìn thấy người thật.

Cấp 3: tiếp xúc thân thể.

Tiêu Dịch không biết hiện tại bản thân mình nên tính là cấp mấy đây, e rằng phải tăng thêm một cấp bậc để phù hợp với hiện trạng của mình nha.

Chỉ sợ bây giờ không phải là thời điểm để suy nghĩ ba cái loại chuyện này đâu.

Chưa từng nghĩ tới việc mình sẽ trở thành một người đồng tính luyến ái, hơn nữa còn giúp một người đồng tính làm khẩu giao, thậm chí bản thân mình còn vì người đó mà cảm thấy hưng phấn. Không chỉ vậy anh ta thế nhưng lại không ở cùng một tình cầu với cậu nữa chứ.

Loại nào tình huống này khá là nghiêm trọng đi? Đồng tính luyến ái? Hơn nữa còn là yêu một người ở tình cầu khác với mình?

Vì đang bận suy nghĩ đến vấn đề này nên bạn học Tiêu Dịch đã vài ngày không có đi học rồi. Sáng sớm mẹ cậu đã ra đến cửa để đi làm còn phải quay ngược lại đứng trước phòng Tiêu Dịch nhắc nhở.

“Dịch Dịch nên rời giường thôi, hôm nay con cần không đi học sao? Mẹ đi làm đi trước đây.”

“Đi học! Á!”

14. Chương 14

Tiêu Dịch nhớ tới một vấn đề hết sức nghiêm trọng, đó chính là hôm nay trong trường có bài kiểm tra, hơn nữa thầy giáo dạy môn này lại là người cực kỳ nghiêm khắc. Bài kiểm tra bắt đầu vào lúc 9h, thế nhưng có trời mới biết mấy ngày nay mình hoàn toàn không hề ôn tập một chút gì, ngay cả những tiết của môn này cậu còn chưa từng đi học nữa là.

Mới vừa rồi trong đầu Tiêu Dịch còn mãi mê suy nghĩ đến những chuyện phong hoa tuyết nguyệt hiện tại đều bị đập tan hết cả. Ngồi trong phòng thi nhìn vào đề bài cậu chỉ có mỗi cảm giác chết tâm.

Lại nói tới phía của Tĩnh, đang lúc bản thân hăng hái ngẩng cao đầu đột nhiên người dưới thân biến mất không thấy dấu vết, một thân cương cứng đâm thẳng vào bề mặt kim loại cứng rắn, y liền đau đến không còn sức để lên tiếng, chợt nghe thanh âm Thiên Tâm vang lên.

“Chết tiệt! Hy vọng là nó sẽ không gãy.”

Phải trải qua một quãng thời gian thật lâu sau Tĩnh mới có thể chậm rãi ngồi xuống, y hỏi Thiên Tâm.

“Tôi đã làm sai chỗ nào sao?”

“Không có!”

“Vậy tại sao em ấy muốn rời khỏi đây?”

Tĩnh cho rằng bầu không khí lúc đó thật sự rất tốt a.

“C quốc vẫn còn tương đối bảo thủ trong việc chấp nhận đồng tính.”

Thiên Tâm chỉ có thể tìm lời an ủi ít ỏi dành cho người nhất. Trong thoáng chốc Tiêu Dịch biến mất Thiên Tâm liền suy đoán rằng để tự bảo vệ mình trong tình huống nguy cấp nhân loại có thể phát ra sóng não. Sở dĩ cậu bé ấy bỏ chạy có lẽ là do có liên quan đến sai khác quá lớn giữa hình thể của người địa cầu cùng người tinh cầu W.

“Nếu là về vấn đề luật pháp thì có thể sửa đổi mà.”

Tĩnh tràn đầy tự tin với bản thân mình, chỉ bất quá.

“A, ui da!”

Vuốt ve chỗ sưng lên vì không được phát tiết, Tĩnh phát hiện mình chưa từng cảm thấy khát vọng như vậy.

Đoan 86942233 ho khan vài tiếng để thu hút sự chú ý của Tĩnh, hiện tại bọn họ còn đang họp nha.

“Cậu có khỏe không Tĩnh? Có muốn đi về nghỉ ngơi một chút hay không?”

Tĩnh đã thần thờ liên tiếp vài ngày nay rồi, mặt mày thì si ngốc, có đôi khi còn có thể cười khúc khích nữa chứ.

“A tớ không sao, chỉ là đang suy nghĩ về một vài việc thôi.”

Không biết hiện tại Tiêu Dịch đang làm gì nha? Đôi tay nhỏ bé kia thật có thể khiến cho người ta hưng phấn a, chỉ mới vừa nghĩ tới đây thôi mà ánh sáng từ bốn phía đã nhấp nháy mãnh liệt rồi.

Táp vội đứng dậy cách xa Tĩnh tám thước.

“Táp!”

Đoan lên tiếng nhắc nhở vì phản ứng quá đả thương người của Táp.

“Ở đây chỉ có ba người chúng ta, ai biết là cậu ta đang động dục với ai chứ. Hơn nữa động dục sẽ truyền nhiễm đó, cái cảm giác ấy một chút cũng không tốt đâu, tớ muốn đi về trước.”

Táp vội vã đi ra ngoài.

15. Chương 15

“Thiên Tâm cậu có thể giải thích việc này cho tôi không?”

“Tĩnh tướng quân ngài ấy đang suy nghĩ đến cậu bé người địa cầu a.”

“Người địa cầu?”

Đoan không quá coi trọng chuyện Tĩnh thích người địa cầu. Đoan đã từng phân tích tỉ mỉ cấu tạo hình thể cùng thói quen sinh hoạt giữa hai tinh cầu, về phần thói quen sinh hoạt thì còn có thể thay đổi được, thể nhưng trời sinh hình thể sai biệt, cái rào cản này thật sự rất khó có thể vượt qua được đi ha. Dĩ nhiên bọn họ có thể làm bạn với người địa cầu, tuy nhiên nếu muốn trở thành người yêu của nhau thì phải lo lắng đến vấn đề làm sao để thân thiết đây.

“Tĩnh tớ hy vọng cậu nên suy nghĩ lại thật kỹ, chuyện chúng ta trở thành bạn bè với người địa cầu là có thể, thể nhưng đối với việc làm tình nhân vẫn còn có nhiều vấn đề quan trọng cần phải xem xét lại.”

“Ừm.”

Hiển nhiên là Tĩnh không tập trung vào vấn đề mà Đoan nói cho lắm.

“Tĩnh tướng quân cậu bé gặp rắc rối rồi, ngài có muốn giúp đỡ cậu ấy không?”

“A! Phát hình ảnh nhanh.”

Thiên Tâm mở máy chiếu lên, liền thấy Tiêu Dịch ngồi trong phòng thi nhìn ngang nhìn dọc, giám thị đi đến gõ một cái lên bàn của cậu.

“Nhanh làm bài đi, chỉ còn khoảng chừng 15 phút nữa thôi.”

Tiêu Dịch đều đã chảy mồ hôi lạnh luôn rồi, có thể sẽ trượt môn này mất, như vậy là lãng phí cả một năm học rồi.

“Thiên Tâm khởi động thiết bị truyền sóng não đi, truyền đáp án cho em ấy.”

Tiêu Địch đang ngồi bỗng nhiên nghe thấy thanh âm của Thiên Tâm truyền tới.

“Thiên Tâm đang trao đổi trực tiếp với cậu bằng sóng não. Tớ sẽ đọc đáp án của bài kiểm tra này nên cậu hãy ghi lại cẩn thận. Phần thứ nhất điền vào chỗ trống, câu đầu tiên là. . .”

Một khi đã biết được đáp án cho từng câu hỏi, bài kiểm tra kì này thực sự là trở nên dễ dàng hơn rất nhiều a. Việc đầu tiên Tiêu Địch làm khi vừa ra khỏi phòng thi đó chính là tìm một chỗ không người nói chuyện.

“Thiên Tâm, cảm ơn cậu!”

“Không cần khách sáo, đây chính là mệnh lệnh của Tỉnh tướng quân kêu tớ giúp đỡ cậu. Nếu muốn cảm ơn thì cứ cảm ơn tướng quân là được rồi.”

“Tướng quân của cậu có khỏe không?”

Tiêu Địch hỏi một cách ngượng ngùng.

“Không tốt cho lắm, tâm hồn của ngài ấy đã bị tổn thương rồi.”

“Ha ha!”

Dĩ nhiên là như vậy rồi, cho dù là nam nhân ở tình cầu nào đi chăng nữa nếu trong tình huống đó đột nhiên bị cắt ngang thì chắc chắn sẽ rất khó chịu nha.

Dưới cái nhìn chăm chú của Tỉnh, Tiêu Địch chỉ còn cách cười gượng

16. Chương 16

“Thiên Tâm thuật lại lời của tôi, nói cho Tiêu Địch biết tôi chờ mong em ấy lại đến chơi lần nữa.”

“Xác nhận mệnh lệnh.”

Đoan nhìn Tỉnh đang chuyên chú quan sát cậu bé người địa cầu kia bèn lắc đầu. Vốn còn muốn nói thêm nhiều chuyện khác nữa, bất quá xem ra bây giờ lực chú ý của cậu ấy đều tập trung ở trên người đứa nhỏ ấy rồi. Cho dù hiện tại mình có nói cái gì thì y cũng không nghe lọt được đâu

“Tỉnh tốt nhất là cậu nên chú ý một chút tới những gì tớ vừa mới nói, dù sao tuổi trẻ cũng chỉ hữu hạn thôi, cậu vẫn nên suy tính thực tế một chút thì hơn.”

Đoan xoay người đi ra.

“Ừm.”

Phát hiện có người rời khỏi nên Tỉnh quay lại nhìn, đột nhiên y nhớ đến một chuyện.

“Thiên Tâm, trước khi Đoan ra về có phải đã nói gì hay không?”

“Đoan tướng quân khuyên ngài nên suy tính thực tế hơn một chút.”

“Tôi đang suy nghĩ a, Thiên Tâm cậu nói thử xem lần trước lí do khiến em ấy đột nhiên bỏ đi chỉ là vì tư tưởng bảo thủ, hay là tôi âu yếm em ấy còn chưa đủ vậy hả? Có lẽ đây là lần đầu tiên nên em ấy mới có cảm giác xấu hổ đi?”

Hiện tại nên nói như thế nào để thuyết phục Tiêu Địch đồng ý thân mật với y một lần nữa vào kỳ động dục sắp tới đây, đó mới chính là vấn đề thực tế mà Tỉnh đang cần phải suy nghĩ.

“Có cách rồi, cậu ấy đã từng nói rằng sau khi kết thúc đợt kiểm tra này sẽ đến đây để nói lời cảm ơn ngài.”

“Phải mất mấy ngày?”

“Chừng năm ngày.”

“Năm ngày.”

Thời gian bộ phận sinh dục hoạt động của người tinh cầu W sẽ chuyển biến từ cao nhất rồi giảm dần xuống, trong khoảng 15 ngày đầu tiên chính là giai đoạn khao khát mãnh liệt nhất.

Hiện tại Tĩnh suy nghĩ đến chuyện ngoại trừ nguyên nhân là do bản thân mình trưởng thành rồi, còn có yếu tố bên ngoài đã tác động vào. Đó chính là ngày Tiêu Dịch lên phi thuyền này, y đã ngửi được hương vị rất riêng của em ấy. Hơn nữa việc tiếp xúc thân thể khiến cho tất cả các giác quan của y đều trở nên nhạy cảm mà có phản ứng.

Đột nhiên rất nhớ hương vị của Tiêu Dịch, Thiên Tâm lại nhắc nhở đúng lúc.

“Quần áo của cậu bé vẫn còn để trên phi thuyền.”

“A, chúng ta quay về thôi.”

Tĩnh trở lại phi thuyền của mình, Thiên Tâm đưa quần áo mà Tiêu Dịch đã cởi ra tới trước mặt y.

Tĩnh cầm lấy bộ quần áo đáng yêu trước mắt lên quan sát. Bên trên quần lót vẫn còn lưu lại mùi hương nồng đậm của Tiêu Dịch.

Đưa quần lót của Tiêu Dịch tới chóp mũi, bất quá chỉ trong chớp lát sau, ánh sáng đỏ lại bắt đầu nhấp nháy.

“Thiên Tâm tôi cần phong kín không gian.”

Tĩnh liền nằm xuống, toàn thân được bao bọc bởi một cái lồng làm bằng kim loại, bốn phía được che chắn dường như liền mang lại cảm giác bí ẩn, an toàn.

17. Chương 17

Bên trong lồng kim loại chỉ có một chút ánh sáng u ám, nó được mô phỏng tương tự như màn đêm vậy.

Tĩnh cầm quần lót của Tiêu Dịch đưa lên mũi liền ngửi thấy hương vị của cậu. Cái cây bên dưới quần kia lại bắt đầu kích động rồi. Tĩnh nghĩ muốn để hạ thể lộ ra ngoài, lập tức phần quần nơi đó liền tự động biến mất, hiện ra tính khí đang ngẩng cao đầu.

Tay Tĩnh cầm lấy tính khí sau đó liền rơi vào trạng thái mơ màng, tưởng tượng đôi tay nhỏ bé của Tiêu Dịch đang di chuyển tại nơi đó của mình, Tĩnh bắt đầu rên rỉ ra tiếng.

“Ừm! A!”

Chưa bao giờ động dục mãnh liệt như lần này, cho đến khi một luồng tinh dịch bắn lên cái lồng, được Thiên Tâm nhanh chóng thu thập đi.

Hít sâu để ổn định hơi thở dồn dập, ở trước mặt đóng quần lót của Tiêu Dịch, hình như chiếc quần lót đáng yêu này không đủ để che đậy được tính khí của mình đâu.

Chờ đã, đột nhiên Tĩnh nghĩ tới một vấn đề nghiêm trọng, chiếc quần lót nhỏ này có thể ôm trọn cái mông của Tiêu Dịch, nói vậy mông của em ấy chỉ lớn tới chừng đó thôi, đồng thời những bộ phận khác cũng đều rất nhỏ như vậy đi. Mặc dù như thế này quả thật là rất đáng yêu, nhưng mà nếu xét theo kỳ động dục của y thì.

“Thiên Tâm tôi biết tại sao em ấy lại muốn bỏ đi rồi, tôi đã quên mất việc sai khác về hình thể của chúng tôi, thế nhưng tôi động dục sớm hơn bình thường cũng là do em ấy. Nếu như tôi không tiến vào, chỉ âu yếm thôi cũng không được sao?”

“Tướng quân à nếu như trước khi kết hôn thì còn có thể, thế nhưng trong khoảng thời gian dài, bộ phận sinh dục của hai người hoạt động trong cùng một thời gian, tính khí của ngài cùng cậu ấy đều bị kích thích nhưng chỉ có thể kiềm nén mà không được phát tiết. Đối với người địa cầu thì không sao, thế nhưng ngài sẽ sinh bệnh đấy.”

“Không còn cách nào khác sao?”

“Có, còn một cách, đó chính là để cậu bé sáp ngài.”

Tĩnh lắc đầu, nếu nhìn thấy Tiêu Dịch chắc chắn y sẽ có xúc động muốn ôm ấp em ấy, thế nhưng thực khó tưởng tượng thân thể to lớn của mình bị Tiêu Dịch ôm vào trong ngực sẽ là cái dạng gì. Cho dù bản thân

mình có đồng ý để Tiêu Địch làm, e rằng đây cũng không phải là kế lâu dài. Chính mình vẫn sẽ có khát vọng về phương diện kia, rất khó đảm bảo mình có thể không kích động mà làm ra mấy chuyện sai lầm.

18. Chương 18

“Đổi sang cái khác đi Thiên Tâm.”

“Bây giờ sẽ trình chiếu phim khoa giáo.”

Thiên Tâm nói phim khoa giáo ở đây tương đương với GV ở địa cầu, hơn nữa Thiên Tâm còn đặc biệt tìm phim có cảnh hai người cùng tiến vào một người, cùng với cảnh cả cánh tay đưa vào hậu đình để thể hiện tiềm năng vô hạn của cúc hoa.

Tĩnh nhìn thấy liền trợn mắt há mồm.

“Thiên Tâm, làm như vậy sẽ không mất mạng người chứ?”

“Cái này chỉ dùng để tham khảo thôi, chúng được lấy ra từ các máy vi tính ở địa cầu đây, còn chưa được kiểm nghiệm thực tế.”

“Tôi không muốn thương tổn em ấy, Thiên Tâm, thích người địa cầu là đúng hay sai đây.”

Thấy được, sờ được, nhưng lại không ăn được, tình yêu như vậy cũng là một loại dẫn vật a.

“Thiên Tâm cũng thích cậu bé lắm.”

Tĩnh trộm liếc nhìn những hình ảnh vẫn còn chiếu trên màn hình, dường như so với việc y tiến nhập vào cơ thể Tiêu Địch còn muốn quá phận hơn đó. Quan trọng nhất có lẽ là bước đầu tiên, chúng ta phải chiếm được hảo cảm từ đối phương thì mới tốt.

Đối với loại chuyện yêu đương này, mặc dù là người ở các tinh cầu khác nhau nhưng về cơ bản cũng tương tự nhau. Trong đó, bước đầu tiên chính là hẹn hò, tặng quà cho đối phương. Tĩnh rất hoài nghi vào kỳ động dục mình có thể nhẫn nại tiến hành theo từng bước một hay không. Do đó lần này khả năng để thỏa mãn bản thân là rất khó, hay là y nên chờ đợi đến đợt tiếp theo, đây chính là lo lắng lớn nhất của Tĩnh.

“Thiên Tâm, chờ đến khi cậu bé kết thúc cuộc thi lập tức mời em ấy lên đây ngắm sao đi.”

“Xác nhận mệnh lệnh.”

Môn thi cuối cùng của Tiêu Địch kết thúc vào buổi tối. Đặt quyển sách xuống bàn, cậu cầm lấy kính viễn vọng bắt đầu quan sát bầu trời đầy rẫy những chiếc phi thuyền của ngoại tinh nhân đang bay lơ lửng trong không trung. Đột nhiên trong phòng chợt lóe lên một luồng ánh sáng trắng, khi Tiêu Địch mở mắt nhìn lần nữa thì đã thấy bản thân mình đang ở trên phi thuyền.

“Hoan nghênh cậu bé lần thứ hai lên phi thuyền J2.”

“Thiên Tâm, rất nhớ cậu nha. Nếu như mấy ngày nay không có cậu thì tớ chết chắc rồi.”

Tiêu Địch nằm dán người lên vách kim loại nhằm muốn ôm lấy Thiên Tâm.

Lập tức bốn phía xuất hiện hình ảnh bắn pháo hoa hư cấu.

“Cậu bé, cậu đang làm cái gì vậy hả?”

“Nghiên cứu một chút về thân tàu của phi thuyền thôi.”

“Thiết bị này thật lạc hậu a.”

Tiêu Địch quơ quơ kính viễn vọng trong tay, thầm nghĩ dù sao cái này cũng coi như đồ cao cấp nhất mà cậu mua được trong chợ rồi.

19. Chương 19

“Đúng rồi, cậu đưa tớ lên đây để làm gì?”

“Không phải do lỗi của Thiên Tâm đâu, là Tỉnh tướng quân muốn mời cậu lên đây, ngài ấy dự định sẽ dẫn cậu đi ngắm sao nha.”

“Anh ấy hả? Vậy cậu giúp tớ chuyển lời cảm ơn đến anh ấy được không Thiên Tâm?”

“Lời cảm ơn của cậu đã được truyền đạt.”

“Vậy là tốt rồi, người đâu rồi a, tớ còn chưa nhìn thấy anh ấy đâu.”

“Tại sao, không phải là cậu đã nhờ tớ chuyển lời cảm ơn rồi sao?”

“Đây chẳng qua là câu nói khách sáo ở nơi của tớ thôi, hiểu ý nghĩa thì tốt rồi.”

“Hành vi lừa dối máy tính của cậu là không tốt đâu nha, hơn nữa Tỉnh tướng quân còn đang đợi cậu đó.”

“Thiên Tâm, ở hành tinh của cậu không có cái từ xấu hổ hay sao?”

“Xấu hổ: Không biết xử lý như thế nào, biểu tình mang theo thần thái mất tự nhiên.”

“Ừm!”

“Nếu muốn nói về xấu hổ, cũng là tướng quân của bọn tớ nên xấu hổ mới đúng chứ, dù sao ngài ấy vẫn còn khá lạ lẫm với tình dục mà.”

“Có đạo lý, nhưng lúc ấy tớ chỉ có thể nghĩ đến chuyện không phù hợp giữa mình và anh ấy thôi à. Mà Thiên Tâm nè, hôm nay nhiều mây như vậy, chúng ta làm thế nào để ngắm sao đây?”

“Thiên Tâm sẽ đưa hai người lên trên tầng khí quyển để ngắm nha.”

“Phắc! Thiệt là ngẫu nha.”

Sau sự kiện kia thì đây là lần đầu tiên hai người gặp lại nhau, Tiêu Định còn đang vui sướng trong khi được bay ra khỏi địa cầu thì thấy Tỉnh nở nụ cười bước đến.

“Cám ơn anh đã cho Thiên Tâm giúp đỡ em mấy ngày nay.”

“Không có gì đâu, chỉ nói cho em khoảng 70% đáp án thôi, không có vấn đề gì chứ?”

“Vừa đủ điểm đậu muôn năm, nhiều hơn chút nữa đều là lãng phí a.”

“Lần trước sau khi em rời đi tôi đã rất nhớ em, cũng rất muốn em a. Hiện tại nhất định phải nói chuyện quan trọng này với em mới được, tôi lấy mục tiêu là hôn nhân để theo đuổi em được chứ?”

“A!”

Tiêu Định tự tát vào cái miệng đang mở rộng đến mức có thể nhét vừa một quả trứng vịt.

“Phắc! Thế này cũng quá bư hân rồi đi?”

Tiêu Định nhỏ giọng thì thầm một câu.

“Bư hân?”

“Lời nói của ngài làm cho cậu ấy có chút kinh ngạc nên trong nhất thời khó có thể tiếp thu.”

Thiên Tâm tốt bụng giải thích.

“Tại sao, không phải bây giờ em chưa có người yêu sao?”

Ủy khuất hỏi xong biểu tình của Tỉnh có chút bị tổn thương.C

20. Chương 20

“Đó không phải là vấn đề.”

Tiêu Dịch ngẩng đầu nhìn Tĩnh bày ra gương mặt ủy khuất. Tĩnh cúi đầu nhìn cậu đến có chút phát đau.

“Thiên Tâm, giúp tôi chuẩn bị hai cái ghế ngồi thích hợp với chiều cao của chúng tôi.”

Vừa dứt lời phía sau hai người liền xuất hiện hai chiếc ghế, Tĩnh ngồi xuống vừa vịn hai chân chạm xuống đất, còn chiếc ghế mà Tiêu Dịch ngồi thì được nâng lên ngang Tĩnh.

“Ngồi xuống đây đi, chúng ta cần phải giải quyết cho rõ vấn đề này.”

“Em là người địa cầu.”

“Dĩ nhiên là tôi biết chuyện này, luật pháp giữa các hành tinh cũng không ngăn cản hôn nhân giữa những người sống ở các hành tinh khác nhau.”

“Em là nam sinh.”

“Tĩnh cầu W thừa nhận kết hôn đồng tính hợp pháp.”

“Quá bất ngờ rồi, em cần có thời gian để suy nghĩ lại đã.”

“Được thôi, bất quá tôi không hi vọng chuyện này sẽ làm ảnh hưởng đến mối quan hệ giữa chúng ta.”

“Sẽ không đâu, nói thật thì nếu trong vài ngày tới anh không đến tìm em, em cũng sẽ lên đây tìm anh thôi, đến kì nghỉ em còn đang buồn vì không có việc gì làm đây.”

“Phi thuyền của tôi tùy thời đều hoan nghênh em đến chơi.”

Ngoài không gian có thể quan sát được những ngôi sao vừa lớn vừa sáng, không những vậy Thiên Tâm còn đảm nhiệm thật tốt vai trò của một người thuyết minh, giải thích cặn kẽ cho Tiêu Dịch về những ngôi sao kia. Tiêu Dịch đang ngắm sao, còn Tĩnh thì đang nhìn cậu, thế nhưng Tiêu Dịch lại làm ra vẻ như không biết, trong lòng vẫn còn suy nghĩ về việc Tĩnh coi trọng cậu ở điểm nào đây? Hẳn là ở tinh cầu W kia y cũng thuộc về tầng lớp nhân vật thượng lưu a.

Đêm đã khuya, Thiên Tâm đưa cậu trở về phòng, Tiêu Dịch hướng ra cửa sổ phất tay chào tạm biệt.

Tĩnh hít sâu hai cái trong không khí vẫn còn mang theo mùi hương của Tiêu Dịch, đêm nay đã định trước là một đêm mất ngủ đối với Tĩnh rồi.

“Tĩnh tướng quân có muốn trả lại quần áo mà hôm trước Tiêu Dịch để quên ở đây không?”

“Không cần, cứ giữ lại đó đi, tôi còn có việc cần dùng.”

“Tướng quân, bên trong quần của ngài đã ướt rồi, cứ như vậy cởi ra hay là cần không gian riêng.”

“Hãy để cho tôi có không gian riêng, cảm ơn.”

Đêm dài đằng đẵng thế nhưng chỉ có quần áo của Tiêu Dịch kèm theo Tĩnh với một đêm mất ngủ.

Tiêu Dịch lại không nhàn rãi như vậy, sáng sớm hôm sau cậu đi tìm mẹ mình nói chuyện.

“Đêm qua không thấy con, con làm sao mà đi ra ngoài vậy, hiện tại đã về rồi?”

“Mẹ ở trong phòng bếp tám phần mười là không chú ý rồi.”

“Ặc.”

“Mẹ à, con hẹn hò mẹ không phản đối chứ?”

“Con cũng đã lên đại học rồi, có hẹn hò thì cũng không thành vấn đề, nói mẹ nghe thử xem, đối phương là người như thế nào?”

“Tóc dài, lớn lên khá xinh đẹp, hoàn cảnh gia đình cũng tốt, bất quá chỉ có điều là cao hơn con thôi.”

Tiêu Dịch cũng là đang nói thật, chỉ là cậu xem nhẹ chuyện đề cập đến giới tính cùng việc người kia ở hành tinh khác mà thôi.

“Hiện tại muốn tìm nữ sinh cao trên 1m7 cũng không phải là chuyện dễ đâu.”

“Ha ha!”

Tiêu Dịch cười bao hàm thâm ý, không chỉ là nữ sinh thôi, trên địa cầu nếu muốn tìm một người cao như Tĩnh chỉ sợ cũng không có đâu.

21. Chương 21

Bước vào kỳ nghỉ hè, dường như Tiêu Dịch không có việc gì để làm, nhưng là hoạt động bên hội nghiên cứu UFO của bọn họ lại đặc biệt nhiều.

Dựa theo lời của hội trưởng thì chủ đề của năm nay là một năm không bình thường, nguyên nhân chính là do ngoại tinh nhân đã đến địa cầu của chúng ta. Mặc dù bọn họ không ở lại đây, thế nhưng nghe nói là những người ấy đang đàm phán chuyện gì đó cùng với chính phủ các nước.

Trên bầu trời thưa thớt có thể thấy được bóng dáng của vài chiếc phi thuyền, bọn họ là đang tìm kiếm mục tiêu để quan sát hay sao.

Sáng sớm vài người chạy xe đạp vào vùng ngoại ô nhằm tìm kiếm một chiếc phi thuyền bay ở độ cao tương đối thấp. Hy vọng sẽ tìm được một chiếc phi thuyền ở chung quanh đây, lần này có thể xem như không khác gì một chuyến dã ngoại cả.

Mọi người tiến hành thảo luận sôi nổi, chủ đề đầu tiên chính là phi thuyền được làm từ vật liệu gì. Sau khi Tiêu Dịch đưa ra một vài phát biểu về kim loại trí năng liền nhận được tán thưởng từ mọi người, họ cho rằng cậu có sức tưởng tượng thật phong phú. Như vậy xem ra là không có ai tin rồi, chuyện này Tiêu Dịch cũng không muốn cãi cò làm gì, dù sao cậu cũng đã được chứng kiến tận mắt rồi. Hơn nữa cậu cũng không có khả năng dưới tình huống chưa được chủ nhân cho phép đã mang theo nhiều người như vậy đến thăm phi thuyền của người ta a, nơi đó chính là nhà của Tĩnh nha.

Nói nói liền có chút khát, lấy bình nước ra uống một ngụm, nóng quá hà. Thiet muốn có một bình nước đá.

Bất quá nhìn chung quanh một chút, cách bọn họ không xa chính là ruộng lúa, chỗ này ngay cả một quán nước nhỏ cũng đều không có.

Tiêu Dịch đưa bình nước chỉ còn lại phân nửa của mình lên trước mặt, xuyên thấu qua nó nhìn thấy một chiếc phi thuyền ở phía đối diện, phi thuyền lơ lửng trên ruộng lúa từ này đến giờ vẫn không nhúc nhích không biết là họ đang làm cái gì nha. Đột nhiên cậu thấy một luồng ánh sáng chiếu đến trước mắt, lập tức ngoài bình xuất hiện đầy bọt nước, sờ vào bình nước ban nãy, thật ngạc nhiên khi thấy nước bên trong đã biến thành nước đá.

Tiêu Dịch vừa ngồi xuống vừa cầm bình nước tươi cười, đột nhiên cậu nhớ tới một việc, Thiên Tâm từng nói qua cậu ấy có mặt trên mỗi một chiếc phi thuyền. Thế nhưng vừa rồi cậu còn chưa có nói khẩu lệnh mà. Máy vi tính trí năng đều sẽ thực hiện nhiệm vụ sau khi nghe được mệnh lệnh, không có khả năng có thể tự hành động toàn bộ như vậy a. Ở xa như vậy còn biết được trong đầu cậu đang nghĩ cái gì sao?

“Xin hỏi hiện tại là ai đang ở trên phi thuyền vậy?”

Tiêu Dịch nhỏ giọng nói ra một câu.

Ngay sau đó cậu nghe được một từ “Tĩnh”.

Sẽ không trùng hợp vậy chứ? Chẳng lẽ đây thật sự là duyên phận sao, ở chỗ này cũng có thể tình cờ gặp nhau được. Tiêu Dịch cười cười với phi thuyền, phi thuyền chợt di chuyển lại gần cậu một tí.

Lúc này thình lình nghe thấy một tiếng hét thảm từ phía sau.

“Cứu mạng a!”

Tiêu Địch quay đầu lại nhìn, thấy một con chó to đang đuổi theo bạn của cậu chạy tới đây.

“Có chó đó!”

Nhìn thấy mọi người chạy trốn tứ phía, con chó to không biết nên rượt theo người nào thì tốt, chỉ có Tiêu Địch – người đưa lưng về phía cậu bạn khi này – là xui xẻo nhất, phía trước là ruộng lúa nếu đi vào đó khẳng định sẽ chạy không thoát, còn nếu xoay người bỏ chạy thì đã không còn kịp rồi.

Mắt thấy con chó to đã sắp nhào tới trên người cậu. Nó vừa mới nhào đến, Tiêu Địch còn chưa biết phản ứng ra sao thì đột nhiên từ phi thuyền chiếu xuống một luồng sáng hút con chó kia biến mất

22. Chương 22

Tiêu Địch đứng ở nơi đó vỗ vỗ ngực.

“Nguy hiểm quá à.”

Thiếu chút nữa đã bị con chó lớn đó xé nát rồi.

Những người bạn của cậu đi tới, cái người lúc đầu bị chó rượt kia liền hỏi.

“Tại sao y lại cứu cậu vậy hả?”

“Tại sao con chó kia lại rượt cậu vậy?”

Tiêu Địch không chịu thua kém liền hỏi ngược lại.

“Tớ thấy có hai chú chó con rất đáng yêu ở ruộng lúa đối diện, định đi đến ôm lại đây.”

“Phắc!”

“Chó lớn sẽ không sao chứ?”

Chó lớn bảo vệ chó con đáng lẽ ra cũng không có gì sai a.

“Sẽ không sao đâu.”

Đột nhiên bốn phía vang lên thanh âm của Thiên Tâm.

“Tôi khuyên các người tạm thời nên rời khỏi nơi này thì tốt hơn, lửa giận của con chó lớn kia con mẹ nó còn chưa có tan đâu, hiện tại nếu thả nó ra có thể nó sẽ đuổi theo các người nữa đó.”

Mọi người quay lại nhìn nhau một chút, sau đó nhanh chóng phóng lên xe đạp chuẩn bị trở về, sự việc hôm nay như thế đã là rất kích thích rồi.

Hành trình bị gián đoạn, vốn dự định buổi sáng xuất phát, buổi trưa sẽ nghỉ ngơi cho đến khi mặt trời không còn chứa tia cực tím gây hại cho da nữa thì mới về, hiện tại không khác gì chế giễu nhau vậy, ngay lúc tia cực tím mạnh nhất mọi người lại phải lục đục chạy về nhà.

Đường đi thì tất cả mọi người đều đã biết, có vài người đạp nhanh hơn đã vượt lên trước rồi. Còn về phần Tiêu Địch lại phát hiện thấy phi thuyền của Tỉnh đang bay chậm chậm theo sau cậu, nói thật thì cậu đạp xe này giờ cũng đã có chút mệt rồi đó. Hành trình của bọn họ là đạp xe từ trong nội thành đến sân ga ở gần đây rồi mới tới được vùng ngoại thành này. Từ chỗ này đến sân ga bọn họ phải đạp xe khoảng 30 phút, chờ một chút tại sân ga nếu như có quá nhiều người muốn vào nội thành thì bọn họ phải tự đạp xe thêm bốn mươi phút nữa mới có thể về đến nhà.

Tiêu Địch cố ý đi chậm lại để bọn họ chạy đi trước, cho đến khi không còn nhìn thấy người nữa, cậu cẩn thận nhìn chung quanh cũng không có ai, liền xuống xe đi tìm nơi đậu xe, sau đó mới hô to một tiếng.

“Thiên Tâm, đưa tớ lên đi.”

“Xác nhận mệnh lệnh.”

Tiêu Địch lên phi thuyền, thanh âm của Thiên Tâm còn chưa kịp biến mất, kế tiếp liền vang lên một câu.

“Hoan nghênh cậu đến chơi.”

Nhiệt độ trên phi thuyền thật sự rất ổn định, so với máy điều hòa trong phòng còn muốn thoải mái hơn á.

Tiêu Địch tựa lưng vào vách tường rồi từ từ thả lỏng thân thể để nó trượt xuống dưới. Đột nhiên Tĩnh đi ra từ bên trong vách tường đối diện, bàn tay to đặt ở dưới hai bên nách cậu sau đó bế hất cậu lên.

“Em có khỏe không? Tôi thấy hình như em không được thoải mái cho lắm.”

“Ngoài trời rất nóng, em ở đây hảo hảo nghỉ ngơi một chút cho thoải mái đi.”

23. Chương 23

“Thời tiết như thế này không nên ở bên ngoài làm gì.”

“Anh đang làm gì ở đây vậy? Con chó kia sao rồi?”

“Con chó kia đã được thả lại chỗ cũ rồi, tôi đến đây để ngắm ruộng lúa cùng chuồn chuồn.”

“Rất buồn chán sao???”

“Tạm tạm, chính phủ của em còn đang đợi tin tức, vốn muốn để Thiên Tâm mời em đi cùng thì em nói mình còn có việc phải làm, tự tôi phải đi tìm trò giết thời gian thôi.”

“Sắc mặt của anh không tốt lắm, tối hôm qua ngủ không ngon sao?”

“Há há! Hi hi! Ha ha.”

Thiên Tâm phát ra một chuỗi tiếng cười kỳ quái.

“Thiên Tâm có chuyện gì buồn cười đến mức đó sao?”

“Cơ bản là tướng quân không có ngủ a, sáng nay lại thức dậy từ rất sớm, ngài ấy đã bước vào kỳ động dục rồi.”

“Nhìn thế nào thì cũng thấy gia hỏa này có chút hả hê nha.”

Tiêu Địch còn đang trách cứ Thiên Tâm, đột nhiên phát hiện Tĩnh ôm lấy cậu rất chặt. Tĩnh nói với Tiêu Địch.

“Xin lỗi, hãy để tôi ôm em thêm chút nữa.”

Tĩnh hít sâu một hơi, cực lực ấn nhấn dục vọng của mình.

“Phắc! Chỉ vì chuyện này mà không ngủ được, rốt cuộc là người sống ở tình cầu của các anh nổi lên phản ứng với cái gì vậy?”

“Hoocmon tình dục được tiết ra thông qua sự tác động từ âm thanh, hình ảnh cùng mùi hương.”

“Làm thế nào mà tớ lại thấy rằng phản ứng của anh ấy như bị cảm nặng vậy? Mặt đỏ hồng, hơi thở dồn dập, thân nhiệt tăng cao, hình như còn có chút run run nữa.”

“So với cảm mạo còn nặng hơn nhiều lắm.”

“Sẽ không bị ghen đến nổ luôn chứ?”

“Thiên Tâm tin tưởng Tĩnh tướng quân có khả năng tự kiềm chế bản thân mình tốt lắm, chỉ cần cậu đừng kích thích ngài ấy nữa là được.”

“Tớ có làm gì sao?”

“Trải qua một loạt vận động kịch liệt dưới ánh nắng mặt trời mồ hôi của cậu đang tỏa ra mãnh liệt, do đó đã tác động đến Tĩnh tướng quân.”

“Cậu muốn nói đến mùi mồ hôi sao? Được rồi Thiên Tâm ánh sáng đó kia không nên nhấp nháy liên tục như vậy a.”

Ánh sáng lóe ra càng ngày càng nhiều, có chút chói mắt.

Thiên Tâm không ngăn ngại mà phát ra âm thanh thật to.

“Cảnh báo! Cảnh báo! Tính khí bước vào trạng thái phản ứng đã đạt đến mức cảnh báo, bắt đầu điều chỉnh làm lạnh.”

“Thiên Tâm, tôi không thể!”

Tĩnh ôm chặt Tiêu Dịch không muốn để cậu xuống dưới.

“Điều chỉnh phân ly bị từ chối, cậu giúp tướng quân một tay đi.”

“Làm cách nào đây?”

“Giúp ngài ấy phát tiết bằng cách thủ công.”

24. Chương 24

“Phắc! Nào có loại chuyện thế này chứ?”

Dùng tay giúp người khác làm loại sự tình dâm loạn này đã một lần rồi còn có thể có lần thứ hai sao? Không những vậy đây lại là còn cùng một người nữa đó.

Bất quá thấy bộ dáng dục cầu bất mãn của Tĩnh cũng rất tội nghiệp nha.

“Thiên Tâm, điều chỉnh làm lạnh cái gì vậy?”

“Cái đó đại khái như một loại tủ lạnh vậy, nơi nào khô nóng thì tạm thời làm đông lạnh nó lại, giúp nó có thể giảm nhiệt độ xuống.”

“Thật là vô nhân đạo mà. Được rồi, người cao lớn này nằm xuống đây đi, tuy nói ban ngày làm chuyện này có chút không được tốt cho lắm, bất quá ai kêu anh là bạn bè ngoại tình làm chi.”

Tiêu Dịch vừa dứt lời, tia sáng bốn phía liền dần dần biến mất, thay vào đó không gian thay đổi thành cảnh sắc bầu trời vào ban đêm.

“Cảm ơn Thiên Tâm, cậu thật đúng là chu đáo.”

“Không cần cảm ơn tố đâu.”

Tiêu Dịch còn đang nói chuyện với Thiên Tâm, đột nhiên quần áo bằng kim loại trí năng trên người của Tĩnh, hiện đang ôm lấy Tiêu Dịch, đều biến mất.

Tĩnh ôm lấy cậu nằm xuống dưới, vùi đầu vào hõm vai của Tiêu Dịch ngửi lấy mùi hương của cậu.

Tiêu Dịch đưa tay xuống dưới cầm lấy tính khí to lớn của Tĩnh.

“Phắc! Cái đồ vật này của anh thiệt là có sức sống nha, nếu không phải do nó quá lớn, ngược lại em có thể cân nhắc đến việc giới thiệu một người bạn gái cho anh đó.”

“Tôi chỉ muốn em thôi.”

“Quan điểm này có đúng hay không đây? Tĩnh cầu của các anh kén vợ kén chồng đều là cái tiêu chuẩn này sao?”

“Lần đầu tiên gặp mặt chủ yếu là phụ thuộc vào sự đồng bộ giữa cả hai bên để đánh giá.”

“Nói trắng ra là nhất kiến chung tình, một cái nhìn đã lưu lại ấn tượng.”

Tiêu Dịch còn đang tham khảo ý kiến từ Thiên Tâm thì quần áo của cậu đã bị Tĩnh cởi ra rồi. Tĩnh gặm cắn khắp người cậu.

“Đầu lưỡi của anh cứ như chó con vậy, nhột quá.”

Không biết có phải là do chênh lệch về cơ thể hay không thể nhưng khi Tĩnh liếm ở trên người cậu cảm giác không phải hoàn toàn trơn trượt mà lại có chút thô ráp.

Tiêu Dịch nói có chút đả thương người, Tĩnh hôn một cái lên miệng cậu, phủ kín cái miệng này giờ còn đang không ngừng mở ra khép lại của Tiêu Dịch.

Ném được nước bọt của Tiêu Dịch, Tĩnh xúc động càng thêm lợi hại.

Gặm cắn hôn môi một đường đi xuống, cảm giác ở nửa trên cơ thể thật sự rất thoải mái, Tĩnh há miệng thậm chí có thể ngậm cả tính khí của Tiêu Dịch vào trong, quả thật là trẻ nhỏ dễ dạy mà, lần trước chỉ cần làm giúp Tĩnh một lần thì y liền nhớ kỹ rồi.

Ngón tay của Tĩnh đang khiêu khích phía sau Tiêu Dịch.

Cho một ngón tay đi vào, Tiêu Dịch liền ý thức được sự bất đồng giữa hai cơ thể, một ngón tay của Tĩnh làm cho cậu cảm nhận được độ lớn của nó không khác gì vật đang ở bên trong quần mình.

Ý thức nguy cơ mãnh liệt, cậu không thể nào ngăn cản ý định bỏ trốn của mình, đã định trước là cậu phải trốn chạy lần thứ hai rồi.

25. Chương 25

“Thiên Tâm tớ muốn về nhà.”

“Xác nhận mệnh lệnh.”

Thân thể chuyển động, trong nháy mắt dường như cậu nghe được Tĩnh nói một câu.

“Đồng bộ hành tung.”

Tiêu Dịch vừa về tới trên giường của mình, thế nhưng Tĩnh cũng theo cậu đi đến nơi này rồi, hơn nữa y vẫn duy trì tư thế đặt ở trên người cậu.

Tĩnh xuất hiện trong gian phòng nhỏ hẹp của Tiêu Dịch, một phần lớn chân của Tĩnh đều lọt ra khỏi giường.

Tiêu Dịch ngăn ngại dường như nghe thấy ngoài phòng có tiếng TV, đột nhiên nhớ tới chuyện hôm nay mẹ cậu ở nhà, xem ra hôm nay trở về như vậy thật sự là sai lầm rồi. Cho dù có muốn phát ra tiếng động cũng không dám nữa.

Tĩnh khom chân xuống định đứng lên thì đầu đụng phải trần nhà, sờ sờ nơi bị đau, Tiêu Dịch che miệng lại nghĩ muốn cười.

Tĩnh nâng chân Tiêu Dịch lên một hơi xông vào, Tiêu Dịch ăn đau liền lấy tay quào loạn, cào ra vài vết máu trên người Tĩnh.

“Á!”

Tĩnh kêu lên đau đớn. Thực sự là một hồi huyết chiến, bên phía Tiêu Dịch khẳng định phía sau của mình đã nứt ra rồi, còn về phần Tĩnh thì trên người cũng xuất hiện thêm vô số vết máu.

Mẹ Tiêu Dịch nghe được phòng ngủ của con mình có động tĩnh liền lên xem, vừa mới đẩy cửa ra liền nhìn thấy được hình ảnh Tĩnh đang trần trụi với thân hình cực kỳ cao cùng mái tóc dài màu ngân lam xỏa tung đang đặt trên người của con trai mình.

Phản ứng của mẹ Tiêu Dịch là lập tức đóng cửa lại, quay về trước TV không ngừng chuyển kênh.

Đang trong tình trạng kinh hoảng bà hồi tưởng lại lúc này mình đã nhìn thấy cái chuyện gì? Nữ sinh kia có cái miệng thật trắng nha, nữ sinh ở đây cũng có người cao như vậy sao? Là người tình cầu W hả? Không thấy được khi này bọn chúng vào phòng bằng cách nào nữa, thật sự là con trai của bà quá lợi hại mà, thậm chí nó còn dám yêu một người ở tình cầu khác nữa a, không những vậy nó còn mang người ta về nhà đưa lên giường luôn rồi. Chờ một chút phải cùng nó hảo hảo nói chuyện mới được.

Mẹ cậu đang ở nơi nào đó mà tự nhận định Tĩnh là một nữ sinh, bất quá đây cũng là do quan niệm truyền thống của địa cầu làm hại, phần đông đều là nam sinh cùng một chỗ với nữ sinh, nữ sinh tóc dài da trắng a.

Mẹ của Tiêu Dịch đã ngồi chờ ở bên ngoài thật lâu, thế nhưng trong phòng vẫn là không có động tĩnh gì cả, bà lặng lẽ đẩy cửa ra, trong phòng đã không còn ai rồi. Nếu không phải trên giường quá lộn xộn thì bà đã cho rằng ban này là do mình đã nằm mơ thôi.

26. Chương 26

Thời điểm ý thức được có người đang nhìn, Tĩnh liền yêu cầu Thiên Tâm đưa hai người trở lại phi thuyền nằm trên giường lớn của y.

Lúc này đây làm rất triệt để cũng rất khổ cực.

Hậu đình Tiêu Dịch không thể dung nạp toàn bộ đại gia khóa của Tĩnh, trở lại phi thuyền liền bắt đầu la to.

“A! Phắc, đau quá!”

Dùng cả tay chân vừa cào vừa đẩy, chỗ đó của Tĩnh cũng chịu không nổi, hậu đình Tiêu Dịch nhỏ hẹp khiến y vô pháp trừu sáp thống khoái, không thể làm gì khác hơn là thông thả di động hạ thể, hơn nữa còn phải chịu đựng móng tay Tiêu Dịch cào cào, tay đáng chân đá.

“Ừm, á!”

Ngực lại tăng thêm năm vết máu rồi.

“Ô!”

Theo việc hạ thể Tĩnh run một cái, bắn tinh hoa vào trong cơ thể của Tiêu Dịch, kèm theo tơ máu đang chảy ra.

Tiêu Dịch nằm co quắp thành hình chữ đại () ở trên giường, Tĩnh xoay người xuống đất, quần áo kim chúc lập tức bao lấy thân thể y.

Tĩnh vuốt ve gò má đầy mồ hôi của Tiêu Dịch.

“Em có khỏe không?”

Bản thân mình đã trải qua thống khổ cùng vui sướng, thế nhưng y không thể xác định Tiêu Dịch có đúng là chỉ cảm thấy đau đớn hay không.

“Anh đi chết đi.”

Tiêu Dịch thật sự rất tức giận nha. Rõ ràng là cường bạo mà, đau đớn khiến cho cậu hoài nghi rằng không biết bản thân mình có còn sống hay không nữa.

“Thiên Tâm.”

Tĩnh hơi hơi tránh ra một chút, để cho kim loại trí năng bao bọc lấy cơ thể Tiêu Dịch.

“Miệng vết thương bị nứt ra, có cả chảy máu, khởi động hệ thống phục hồi.”

Tiêu Dịch cảm giác bộ phận bị thương có chút phát nhiệt cùng ngứa ngáy, trong chốc lát sau vậy mà chỗ đó đã lành lại rồi, chỉ là tâm lý vẫn còn cảm thấy không được thoải mái cho lắm.

Tức giận trừng mắt nhìn tên đầu sỏ gây ra tội lỗi.

“Anh cảm nhận được sao? Tôi cho anh biết nếu như sau này trong lòng tôi lưu lại bóng ma tâm lý thì nhất định tôi sẽ tìm một cơ hội nào đó bóp chết anh.”

“Bạo lực!”

Thiên Tâm bênh vực kẻ yếu.

“Thiên Tâm cầm miệng.”

“Xin bớt giận, Thiên Tâm cho tôi một chén thuốc bổ sung năng lượng đi.”

Tĩnh khúm núm đưa một chén nước đến trước mặt Tiêu Dịch, Tiêu Dịch nhận lấy liền một hơi uống hết, ban nãy vừa cắn lại mắng đã làm lãng phí vô số nước bọt của cậu rồi.

Sau khi làm trơn cổ họng Tiêu Dịch tiếp tục mắng chửi người.

“Anh đồ cầm thú này, chỉ số thông minh của bản thân là bao nhiêu vậy, sao anh có thể chỉ lo cho mình mà không thêm để ý đến người khác chứ, anh làm thế nào mà lại đi cưỡng gian người không có sức kháng cự như tôi.”

Tĩnh bị mắng vô lực cãi lại, ngay cả một câu cũng không dám mở miệng, chỉ có thể câm lặng mà nhận lỗi.

“Anh cho là cứ xin lỗi như vậy thì xong rồi sao?”

Áo khoác bằng kim loại trí năng ở nửa người trên của Tĩnh biến mất lộ ra bộ ngực trần trụi.

“Nếu không em cứ cắn lên người tôi vài cái nữa để hả giận đi.”

Tiêu Dịch thấy được vết thương trên người Tĩnh, vết cào, dấu răng đều mang theo tơ máu, lại nhìn vào móng tay của mình chứa đầy vết máu, giả vờ rộng lượng nói một câu.

“Lần này tạm tha cho anh đó, lần sau không được làm như vậy nữa.”

27. Chương 27

Lần đầu tiên tiếp xúc thân mật, dường như không có bên nào chiếm được tiện nghi cả.

Lần đầu tiên trải qua tình cảm mãnh liệt là vào một ngày hè nóng bức.

Buổi tối Thiên Tâm truyền lời tối, nói rằng Doan mời Tĩnh đi họp, thế nhưng lần này Tĩnh đã xin phép được nghỉ họp. Bởi vì Tiêu Dịch còn chưa có người giận đâu, cậu chỉ nói chuyện liên tục với Thiên Tâm thôi, ngay cả một chút cũng không thêm để ý tới y.

Ăn xong bữa cơm thì đêm cũng đã khuya, Tiêu Dịch quay sang hỏi Thiên Tâm.

“Ban nãy mẹ tớ có thấy được gì không?”

“Bà chỉ nhìn thấy bóng lưng của Tĩnh tướng quân thôi.”

“Nếu lỡ khi về mẹ có hỏi thì tớ phải trả lời như thế nào đây? Bằng không cậu thử gây dựng lại ký ức của mẹ tớ coi sao.”

“Gây dựng lại ký ức, có nghĩa là sử dụng một lực từ trường mạnh mẽ để niêm phong một phần ký ức nào đó, chuyển vào một số ký ức mà ta muốn gây dựng lại, trải qua nhiều lần thí nghiệm, đối với cùng một cơ thể chỉ có thể sử dụng một lần duy nhất mà thôi, đại não là một bộ phận rất đặc biệt, nếu sử dụng nhiều lần thì những lần sau sẽ mất đi hiệu lực, hiệu quả không còn tốt như lần đầu tiên đâu.”

“Nói chính xác là, cậu đã xóa bỏ phần ký ức trung tâm, có khả năng mẹ tớ có thể nhớ lại một ít.”

“Đúng vậy.”

“Bà có thể nhớ phần nào vậy?”

“Vô pháp dự đoán, có thể đó sẽ là phần để lại ấn tượng sâu nhất cho bà ấy.”

“Thiên Tâm nhanh hành động đi, nếu không tớ cứ như vậy mà trở về thì nhất định là sẽ chết đó.”

“Xác nhận mệnh lệnh. Nhiệm vụ hoàn thành.”

Khi Tiêu Dịch đứng dậy chuẩn bị về nhà, Tĩnh lập tức tiến lại gần, Tiêu Dịch vội vã lùi về phía sau mấy bước.

“Cách xa tôi khoảng 10m đi, Thiên Tâm nói khoảng cách này mới là khoảng cách an toàn, mùi trên người tôi cũng sẽ không kích thích anh.”

“Em phải về rồi sao?”

“Nếu như buổi tối tôi không trở về nhà liền xong đời rồi.”

“Em định chừng nào sẽ lên đây nữa?”

“Để làm chi?”

“Dựa theo truyền thống của tỉnh cầu W, một khi hai người đã kết hợp sẽ bắt đầu ở chung trên một phi thuyền, phi thuyền của hai người sẽ hợp nhất lại với nhau.”

“Tôi lại không có phi thuyền nha.”

“Cho nên chúng ta sẽ sống cùng trên phi thuyền của tôi.”

“Thế nhưng tôi lại không phải là người ở tỉnh cầu của các anh.”

“Lẽ nào cậu dự định để tướng quân vào ở trong nhà của mình sao, chuyện này thì cũng có thể, chỉ là nhà cậu quá nhỏ, cậu có muốn để Thiên Tâm hợp nhất phi thuyền với tầng trệt nhà cậu thành một thể hay không?”

“Cậu muốn để cho cảnh sát chú ý đến nhà tớ hay sao?”

“Cậu đừng tức giận, tuy nhiên cậu cũng không thể bỏ mặc tướng quân nhà tớ trở về mà như vậy chứ.”

“Vậy cậu muốn tớ phải làm sao đây?”

“Không phải khi nữ nhân địa cầu trưởng thành có thể dọn ra ngoài ở chung với người khác hay sao? Phi thuyền J2 luôn hoan nghênh cậu a.”

28. Chương 28

“Phắc! Nói dễ nghe thiệt á, nếu muốn ở chung cậu cũng phải nhìn xem người đó là nam hay nữ chứ. Chuyện xé chiều hôm nay có thể miễn cưỡng cho qua cũng đã là việc không dễ dàng gì rồi.”

“Cậu đây là đang phân biệt giới tính sao, Tỉnh tướng quân nhà tớ sẽ thương tâm đó nha.”

“Trước khoan hãy nói về chuyện này đã, cậu cứ đưa tớ về nhà đi, thả tớ xuống mái nhà là được rồi.”

“Còn vấn đề sống chung thì sao?”

Tĩnh thấy Tiêu Dịch như vậy dường như khiến cho y có cảm giác bị bội tình bạc nghĩa.

Tiêu Dịch sờ sờ mũi, trả lời qua loa.

“Chuyện này để sau rồi chúng ta lại nói tiếp.”

Cậu mới không hồ đồ đâu, tuy rằng quả thật y thuật của tỉnh cầu W rất cao siêu, cảm giác đau đớn không kéo dài lâu lắm, thế nhưng ký ức về quá trình đau đớn thâm ầy được đổi lấy bằng máu đấy.

Trong chuyện đó Tĩnh xác thật là không có kỹ xảo gì cả, ngoại trừ việc mạnh mẽ trừu sắp ra, ngay cả một chút âu yếm cũng không có.

Hiện tại cậu còn phải tập trung vào việc học, hơn nữa pháp luật của C quốc lại không thừa nhận hôn nhân đồng tính, mẹ cậu mà biết được chuyện này còn không lột da cậu mới là lạ đó. Không chỉ vậy, bây giờ đa số các gia đình ở C quốc cũng đều là con một thôi.

Yêu thích là một chuyện, nhưng sống chung với nhau lại là một chuyện khác, Tiêu Dịch rất muốn cứ như vậy mà mặc kệ tất cả mọi chuyện đi.

Tĩnh nói.

“Ngày hôm nay để Thiên Tâm đưa em về đi. Hôm nào tôi lại tìm em nói tiếp chuyện này.”

Tiêu Định ngoài cười nhưng trong không cười đáp ứng.

Thiên Tâm thả cậu xuống mái nhà, Tiêu Định vừa mở cửa vào phòng khách thì thấy ba mẹ mình ngồi ngơ ngác trên ghế sa lon.

“Ba mẹ, đã trễ như thế này sao hai người còn chưa ngủ nữa?”

Vốn dĩ ba mẹ cậu còn đang thất thần chột tỉnh táo lại, đột nhiên giật mình một cái. Mẹ cậu thì đang hồi tưởng lại việc dường như là bà ngồi ở đây để đợi con trai trở về hỏi chuyện gì đó.

Ba Tiêu Định sờ sờ đầu, không nghĩ ra tại sao mình lại ngồi ở ngoài phòng khách với vợ, ông ngáp một cái rồi trở về phòng đi ngủ.

Mẹ Tiêu Định nhìn cậu, rồi cũng đứng lên đi theo chồng mình.

“Hình như lúc này mẹ có chuyện gì đó muốn hỏi con, đột nhiên hiện tại lại quên mất rồi. Thôi quên đi, đã khuya lắm rồi, con cũng nên nghỉ ngơi sớm một chút.”

Tiêu Định đặt đồ vật linh tinh xuống, sau đó cậu đi vào phòng ngủ của mình, nhìn thấy trên giường gọn gàng tự hỏi không biết là ai đã giúp mình dọn dẹp nữa.

29. Chương 29

Hôm sau phát hiện chăn cùng drap giường được để ở trong máy giặt, mẹ cậu cảm thấy rất kì quái, bởi lẽ khi nào thì bà lại mang chúng nó đi giặt vậy chứ.

Ba Tiêu Định đang xem thời sự buổi sáng.

“Hôm nay tình cầu W bắt đầu đàm phán chính thức với nước ta, tình cầu W sẽ cùng chúng ta bàn bạc về vấn đề hợp tác để nâng cao khoa học kỹ thuật.”

“Đâu đâu để con xem một chút.”

Tiêu Định nhảy ra khỏi ghế chen đến trước TV, rốt cuộc cậu cũng đã thấy được bóng dáng của Tĩnh. Mẹ xách cặp chuẩn bị đi làm, trước khi đi liếc mắt nhìn TV một cái rồi đột nhiên lên tiếng.

“Dường như mẹ đã gặp qua người đó ở đâu rồi thì phải.”

“Người đó là một trong ba đại tướng quân của tình cầu W, làm sao mẹ có khả năng gặp y được chứ, nhất định là do mẹ nhớ nhầm rồi đó, mẹ nhanh đi làm đi, nếu không sẽ bị muộn đấy.”

Tiêu Định đẩy mẹ mình đi ra cửa.

Ba Tiêu Định quay sang nhìn cậu.

“Làm sao con biết đó là một trong ba đại tướng quân của tình cầu W, bản tin chưa từng đề cập đến vấn đề này mà.”

“Mấy ngày hôm trước có nói qua rồi, chỉ tại ba không chú ý thôi. Hôm nay ba không có ca sao?”

“Hôm nay ba làm ca giữa.”

“Vậy ba xem TV tiếp đi, con ngủ tiếp đây.”

“Định Định à hôm nay thời tiết rất tốt, con nên đi ra ngoài rèn luyện rèn luyện nha.”

“Thời tiết quá nóng, con muốn lặn xuống biển ngắm cá.”

“Nằm mơ đi.”

Trước khi đi làm ba Tiêu Định còn nói với cậu.

“Định Định, ba đi đây, con kiếm chút gì ăn rồi đi ra ngoài hoạt động một chút đi, là một người nam nhân đừng cứ làm ỉ ở trong nhà vậy chứ.”

“Con biết rồi.”

Tiêu Địch đợi đến khi ở nhà không còn ai nữa, cậu bèn đi tới trước cửa sổ gọi Thiên Tâm.

“Thiên Tâm đưa tớ lên phi thuyền đi.”

Trước mắt lóe lên một tia sáng sau đó Tiêu Địch nghe được thanh âm quen thuộc của Thiên Tâm.

“Hoan nghênh cậu lại lên phi thuyền J2. Đáng tiếc bây giờ Tỉnh tướng quân không có ở trên phi thuyền.”

“Tớ biết chuyện này, ban nãy tớ nhìn thấy anh ấy trên TV. Anh ấy sẽ ở dưới đó bàn bạc với bọn họ khoảng một ngày sao?”

“Ngài ấy sẽ trở về vào giờ cơm trưa.”

“Không sao cả, tớ không tìm anh ấy, lần này tớ đến là để tìm cậu.”

“Thiên Tâm có thể giúp cậu cái gì sao?”

“Thiên Tâm à, phi thuyền này có thể lặn xuống đáy biển không?”

“Có thể.”

“Tớ nghĩ muốn đi xuống đó.”

“Chờ Thiên Tâm khoảng 50 phút sau đó chúng ta sẽ đi cùng với tướng quân.”

“Kỳ động dục của Tỉnh còn bao nhiêu ngày nữa vậy hả?”

Trước khi Tỉnh qua khỏi kỳ động dục Tiêu Địch đều mang theo cảm giác không an toàn khi đối mặt với y.

“Dựa theo số liệu thông thường, không quá năm ngày nữa sẽ hết, thế nhưng gần đây số liệu về thân thể Tỉnh tướng quân có chút hỗn loạn.”

” Có ý tứ gì?”

“Khi bộ phận sinh dục bước vào trạng thái hoạt động sẽ luôn giữ nguyên ở tình trạng ổn định. Thế nhưng ở Tỉnh tướng quân lại không như vậy, đây là hiện tượng chưa từng có. Tớ đã báo cáo tình huống này Đoàn tướng quân để tiến hành phân tích rồi.”

30. Chương 30

Buổi trưa khi Tỉnh trở về vừa vào phòng ăn liền thấy trước mắt là Tiêu Địch đang ngồi trên bàn ăn.

Tỉnh rất kích động, cho rằng Tiêu Địch đã quyết định chuyển lên đây sống chung với y.

“Cuối cùng em cũng đã đồng ý sống chung với tôi rồi?”

“Thứ nhất, tôi chỉ lên đây chơi với Thiên Tâm.”

“Em dự định khi nào thì chuyển lên đây?”

Tỉnh vừa hỏi vừa mang theo bộ dáng cẩn cẩn thận thận ủy ủy khuất khuất.

“Người to lớn, tôi thừa nhận mình không ghét anh, thế nhưng về việc mà anh nói, trong đó vẫn còn quá nhiều vấn đề mà tôi chưa thể nào lí giải được.”

“Ngày hôm qua là lần đầu tiên của chúng ta, lẽ nào em định không thừa nhận sao?”

“Nếu anh không nói tới chuyện này tôi còn không tức, thiếu chút nữa cái đồ vật ở bên dưới của anh đã lấy mạng tôi rồi, từ đầu tới cuối anh cũng chưa nói qua một lời đường mật nào, hơn nữa tôi còn phải cân nhắc về tình hình trong nước và pháp luật nữa.”

“Tình hình trong nước và pháp luật ở địa cầu tôi sẽ tìm cơ hội để nghiên cứu một chút. Tỉnh cầu khác nhau làm nảy sinh vấn đề tôi cũng sẽ nghĩ biện pháp để giải quyết.”

“Vậy chờ giải quyết xong rồi hãy nói tiếp.”

Thức ăn do Thiên Tâm làm cũng đã được đưa lên. Tỉnh vừa ăn vừa không rời mắt khỏi Tiêu Địch.

“Tôi nghĩ cho dù cứ nhìn em như vậy suốt 300 năm nữa cũng sẽ không nhàm chán.”

Tiêu Dịch nhủ mà nhìn y, đây là có ý tứ gì? Mới vừa nói y không biết nói lời đường mật, thế nhưng bây giờ đã bắt đầu luyện tập rồi.

“Đừng chỉ lo nhìn tôi, lo ăn đồ của anh đi, buổi chiều chừng nào thì bắt đầu đàm phán?”

“14h chiều theo thời gian ở địa cầu.”

“Đàm phán về chuyện gì?”

“Phi thuyền của bọn anh sẽ chuyển từ thành thị đến trên biển, để tránh làm cho người địa cầu thấy bất an.”

“À, vậy sau này tôi làm sao tìm được anh?”

“Chỉ sẽ không che kín bầu trời như hiện tại thôi, chứ chưa nói là không quay về nữa. Bất quá phi thuyền có thể tàng hình, em chỉ cần kêu Thiên Tâm thì nó sẽ đi đón em.”

Ngay lúc hai người đang nói chuyện, đột nhiên thanh âm của Thiên Tâm lại vang lên.

“Tĩnh tướng quân, Đoan tướng quân muốn nói chuyện với ngài.”

“Thiên Tâm, kết nối.”

“Xác nhận mệnh lệnh!”

31. Chương 31

Trước mắt lập tức xuất hiện hình ảnh ba chiều. Dường như Đoan có thể thấy bên này, khi nhìn thấy Tĩnh đang dùng cơm thì do dự một chút.

“Thật ngại quá, lại quấy rối cậu ngay lúc ăn cơm trưa này. Buổi chiều sau khi kết thúc đàm phán mời cậu sang phi thuyền tổ một lát, đổi với số liệu về thân thể cậu mà ngày hôm qua Thiên Tâm đưa cho tớ, tớ thấy có chút khác thường, gần đây cậu có cảm thấy lạ ở chỗ nào không?”

“Không có. Đến kỳ động dục mà thôi, qua vài ngày liền tốt rồi.”

“Tĩnh nè, bên cạnh cậu là cục cưng nhà ai vậy, sao không ở trên phi thuyền dành cho trẻ con mà lại đến chỗ này chơi?”

Tiêu Dịch nhìn trái nhìn phải một chút, ở đây cũng không có trẻ con a, Tĩnh nhìn Tiêu Dịch.

“Thiên Tâm không có nói với cậu sao? Người này chính là người bạn ở địa cầu của tớ, tên là Tiêu Dịch.”

Tiêu Dịch không thể tin được mà chỉ chỉ mình, thế mới biết là Đoan đang nói về cậu.

Tiêu Dịch đứng lên đi tới chào hỏi.

“Xin chào, tôi là Tiêu Dịch, cô cũng ở trên phi thuyền này sao?”

“Đây chỉ là hình ảnh thôi, bất quá thông qua Thiên Tâm tôi có thể nhìn thấy các người. Tôi cũng thường nghe Thiên Tâm nhắc tới cậu, lần đầu tiên gặp mặt, tôi là Đoan 86942233.”

“Tên của các người đều rất kỳ quái, tại sao lại phải ghép thêm chữ số?”

“Đúng rồi, cái này chỉ là tập quán đặt tên trên tinh cầu của chúng tôi thôi. Phần đầu là tên, chữ số phía sau biểu thị nơi sinh cùng số hiệu của cha mẹ, như vậy tiện cho việc dễ dàng phân chia, quản lý hơn mà thôi.”

“Thiên Tâm có nói qua, nếu muốn đưa động thực vật từ tinh cầu W ra ngoài sẽ phải chịu sự kiểm soát của cô, khi nào có cơ hội tôi có thể đi tham quan một chút được không?”

“Đương nhiên là có thể, tùy thời đều hoan nghênh cậu. Tĩnh, tớ sẽ không quấy rầy cậu ăn uống và nghỉ ngơi nữa, buổi tối gặp lại.”

Sau đó hình ảnh ở trước mặt liền biến mất.

“Buổi chiều tôi còn phải đàm phán, em có muốn sang nơi của Đoan chơi một chút hay không?”

“Không cần gấp, chờ anh có thời gian liền dẫn tôi theo là được, tôi cũng chưa quá quen thuộc với bạn của anh mà.”

“Không sao đâu, mọi phi thuyền đều là do Thiên Tâm khống chế. Đoan cũng đã nói hoan nghênh em đến mà.”

“Cảm giác cũng không giống nhau a, hơn nữa tôi lên đây vốn muốn để Thiên Tâm đưa tôi xuống đáy biển ngắm cảnh.”

Du lịch đáy biển sao, đây là một việc lãng mạn biết chừng nào nha, Tĩnh suy nghĩ một chút, thế nhưng hôm nay y lại không đi được rồi.

“Ngày mai đi không được sao? Tôi có thể đi cùng với em.”

“Tôi chỉ muốn đi xem thôi.”

Thiên Tâm đề nghị.

“Hay là như vậy đi tướng quân, sau khi đưa ngài đến nơi đàm phán tôi sẽ đưa Tiêu Dịch xuống đáy biển thăm quan, buổi chiều lúc ngài trở về thì trực tiếp đến phi thuyền của Đoan tướng quân tiếp tục bàn bạc, trước khi hai người nói xong nhất định phi thuyền J2 sẽ trở về.”

“Vậy cũng được.”

Tĩnh dùng ngón tay gõ gõ mặt bàn, sao Thiên Tâm lại không hiểu được tâm ý của y vậy cơ chứ, y chỉ muốn được ở bên cạnh Tiêu Dịch nhiều hơn một chút thôi. Thiên Tâm đưa ra đề nghị này khiến y cảm thấy rất vô lực, y còn chưa theo đuổi được người yêu đến tay đâu, thế nhưng Thiên Tâm lại cố tình sắp xếp như vậy, rõ ràng là đang thiên vị Tiêu Dịch mà.

32. Chương 32

Thiên Tâm ngân nga một ca khúc, cá nhỏ cá nhỏ tớ yêu cậu, mang theo Tiêu Dịch một đường vọt xuống đáy biển mấy nghìn mét.

Cá voi, cá mập, cá lồng đèn, còn có bãi cát ở tận đáy biển nữa.

“Thiên Tâm, sắp đụng rồi!”

Tiêu Dịch thấy trước mắt là đáy biển liền hoảng sợ hô to lên, ngay khoảnh khắc chỉ mình treo chuông Thiên Tâm lập tức cho phi thuyền dừng lại.

“Không cần sợ, có Thiên Tâm ở chỗ này cùng cậu mà, sẽ không có nguy hiểm gì đâu.”

Tiêu Dịch quay trở lại ngồi lên ghế.

“Cảm ơn, bắt quá làm phiền cậu đừng chơi trò kích thích này nữa được không, trái tim của tớ sẽ chịu không nổi đâu.”

“Cậu thật đáng thương nha.”

Thiên Tâm biến phi thuyền thành trong suốt, giúp cho Tiêu Dịch dễ dàng quan sát đáy biển hơn, phi thuyền chậm chậm di chuyển dưới đáy biển. Thiên Tâm cất tiếng hỏi.

“Cậu thật sự không tính toán tới chuyện tha thứ cho tướng quân sao?”

“Tớ đã từng nghĩ qua, bắt quá tớ còn muốn để tướng quân của cậu chịu trừng phạt thêm một chút nữa.”

“Trừng phạt?”

“Là khiến anh ấy phải tiết dục đó, nếu có thể thì cắt luôn tiểu kê kê của anh ấy càng tốt.”

“Cậu độc ác quá đi hà!”

“Người tinh cầu W các cậu làm chuyện ấy với người địa cầu thì lại càng độc ác hơn nữa đó.”

“Tướng quân thật sự rất thích cậu đó.”

“Tớ biết chứ, nhưng giữa bọn tớ không thể chỉ làm bạn bè của nhau thôi sao?”

“Thiên Tâm có chuyện cần phải nhắc nhở cậu, quy định của tinh cầu W là khi kết hôn chỉ có thể theo từng đôi một, đồng thời tính đến hiện nay, giữa hai người đều là lần đầu tiên.”

“Là sao?”

“Tính khí phát sinh tiếp xúc với người đầu tiên.”

“Phắc! Không thể nào? Như thế nào mà lại thanh thuần vậy chứ hả.”

“Đây chính là truyền thống.”

“Nếu phá vỡ truyền thống thì sẽ làm sao?”

“Tớ tin tưởng nghị lực của Tỉnh tướng quân.”

“Vậy tớ sẽ mãi mãi mong chờ.”

Đáng tiếc, Tiêu Dịch còn chưa kịp đợi đến khi nhìn thấy hành động đầy nghị lực của Tỉnh thì đã quay trở về rồi. Đêm đó khi về nhà cậu liền phát hiện có những người khách đặc biệt đến thăm nhà mình, bọn họ chính là cảnh sát.

“Đại biểu ngoại tình chính thức đưa ra đề nghị với nước ta rằng muốn kết hôn với cậu, đồng thời tham khảo về những điều luật có liên quan về vấn đề này ở nước ta. Hiện tại lãnh đạo cấp cao của quốc gia chúng ta đang nghiên cứu để sửa chữa về những điều luật này, thông qua đó giúp cuộc hôn nhân của cậu được tiến hành thuận lợi hơn. Bên cạnh đó trong thời gian này người nhà và bạn bè của cậu cũng sẽ được bảo vệ, hôn lễ của hai người được dự kiến sẽ tiến hành dựa theo nghi thức truyền thống của quốc gia chúng ta và nó sẽ được truyền hình trực tiếp thông qua vệ tinh. Dù sao đây cũng là cuộc hôn nhân đầu tiên giữa người địa cầu và tinh cầu W, không biết Tiêu Dịch tiên sinh còn có yêu cầu nào khác hay không? Nếu có thì ngài cứ việc nói ra, quốc gia sẽ tận lực thỏa mãn ngài.”

33. Chương 33

Tiêu Dịch ngồi ở chỗ kia bày ra bộ dáng giống như là đang nghe chuyện không liên quan đến bản thân mình, chờ đến khi những người đó nói xong mới mở miệng hỏi.

“Ba mẹ tôi thì sao?”

“Để phòng ngừa sự cố ngoài ý muốn, chúng tôi đã cho người bảo vệ họ rồi.”

“Như vậy cái giá phải trả nếu tôi không đồng ý hôn sự này là gì?”

Dường như từ đầu tới đuôi bọn họ cũng chưa có hỏi qua ý tứ của cậu.

Những người đó sững sốt một chút.

“Tôi hy vọng Tiêu Dịch tiên sinh suy nghĩ thật kỹ về vấn đề này được không, dù sao sự việc cũng liên quan đến chính trị.”

“Tôi sẽ cân nhắc việc này.”

“Sau khi hôn lễ kết thúc, cha mẹ của cậu lập tức có thể vào làm việc cho chính phủ.”

“Đây là chủ ý của người nào?”

“Hôm nay đại biểu của tinh cầu W đã nói như vậy, sự hợp tác giữa hai tinh cầu gần như đã chính thức bắt đầu rồi.”

Tiêu Dịch cười nhạt. Cậu đã nghĩ tới việc bảo Thiên Tâm đưa mình lên phi thuyền để chất vấn Tỉnh, nhưng mà cậu còn phải đưa ba mẹ, họ hàng và bạn bè trở về nữa.

Con người trên địa cầu luôn muốn có được cuộc sống tự do và có mối liên hệ gắn bó với mọi người xung quanh. Nếu như mình làm vậy thì bọn họ sẽ ra sao đây?

Từ đầu đến cuối Tiêu Dịch luôn cố gắng tự kiềm chế bản thân.

Bên phía Tĩnh đột nhiên nhận được thông báo của chính phủ C quốc, nói rằng Tiêu Dịch đã đồng ý kết hôn với y, làm cho y cực kỳ vui sướng chạy đi báo tin cho bạn bè cùng với ba mẹ của mình biết. Hiện tại y thật sự rất muốn gặp Tiêu Dịch, thế nhưng bộ ngoại giao của C quốc lại nói không được, bởi đó là truyền thống, trước khi kết hôn hai người sẽ không thể gặp mặt nhau, do đó Tĩnh chỉ còn cách cam chịu mà thôi.

Một lần nữa được nhìn thấy Tiêu Dịch chính là ở hôn lễ của bọn họ.

Theo diễn biến hôn lễ, Tiêu Dịch từ lễ đường đi tới phi thuyền của y, hai bên đường đi đầy các phóng viên vây quanh.

“Dịch Dịch.”

Tĩnh nghênh đón người đang tiến đến, Tiêu Dịch cười nói với y.

“Cúi đầu xuống, cúi thấp hơn một chút nữa.”

Tĩnh không hiểu ra sao thế nhưng vẫn tiếp tục cúi người xuống, Tiêu Dịch dùng hết khí lực đánh vào mũi Tĩnh một cái thật mạnh.

Tiêu Dịch đau đớn xoa tay, phía sau lập tức có người tiến lên muốn bắt lấy cậu, thế nhưng bọn họ đã bị Tĩnh ngăn cản. Tĩnh không hiểu gì mà chất vấn.

“Sao em lại đánh tôi? Đây là một phần trong nghi lễ hay sao?”

“Tôi đã phải đè nén cơn giận này suốt mấy ngày rồi.”

“Tại sao?”

Lập tức bốn phía xuất hiện vô số ánh đèn nhấp nháy liên tục, trong đám người bắt đầu nghị luận âm ỉ, đây đúng là một cơ hội tốt để nghe ngóng nha.

“Thiên Tâm, đưa bọn tớ lên phi thuyền đi.”

Một đôi tân nhân cùng lúc biến mất trong tầm mắt của mọi người.

34. Chương 34

Khi hai người bước vào phi thuyền trước hết liền nghe thấy thanh âm của Thiên Tâm.

“Tĩnh tướng quân rất là tội nghiệp á, cậu chỉ cần nhích lên 1cm nữa liền làm gãy mũi của ngày ấy rồi.”

“Anh ta bị như vậy là đáng đời.”

“Tôi đã làm gì sai sao?”

“Anh có biết tôi đã phải trải qua mấy ngày nay như thế nào không?”

Tĩnh lắc đầu.

“Phắc! Tôi đã bị giam lỏng, ba mẹ và bạn bè của tôi đều nằm trong tay bọn họ.”

Tâm tình của Tiêu Dịch rất kích động, bọn họ nói trong khoảng thời gian này, Thiên Tâm đã tiến hành tìm tòi cùng phân tích số liệu, kể cả khu vực bí mật trong máy tính trung ương của C quốc.

“Tiêu Dịch cũng đáng thương quá hà, lần này thực sự là do thiếu sót của tướng quân rồi.”

Cho dù Tĩnh đã bị đánh thế nhưng vẫn không nhận được sự đồng tình của Thiên Tâm.

“Thiên Tâm cậu thu được kết quả phân tích thế nào?”

“Người địa cầu đã xuyên tạc ý tứ của tướng quân, ngài ấy chỉ mang theo thiện ý cố vấn về những luật pháp có liên quan đến vấn đề kết hôn đồng tính thôi, người địa cầu lại lợi dụng cơ hội này, ép buộc cậu phải kết hôn với tướng quân. Đồng thời giam lỏng cha mẹ và bạn bè của cậu.”

“Xin lỗi, tôi không nghĩ tới sự việc lại thành ra như vậy.”

“Hiện tại phải làm sao đây, tin tức về hôn lễ này đã được truyền đi khắp thế giới rồi. Thiên Tâm có thể khiến cho bọn họ mất đi phần kỷ ức này không?”

“Tiêu Dịch à, không thể xóa bỏ kỷ ức của nhiều người như vậy đâu, bởi vì làm như vậy sẽ khiến cho một vài người vẫn còn nhớ về chuyện này đến gây rắc rối, chỉ cần bọn họ nói ra, những người khác cũng sẽ lập tức nhớ lại thôi.”

“Vậy hôm nay tớ phải gả cho anh ấy sao?”

“Đúng vậy, cậu cũng có thể bảo Tỉnh tướng quân gả cho cậu, nếu như vậy có lẽ sẽ dễ chấp nhận hơn.”

“Không phải đều như nhau cả sao? Tớ cũng sẽ bị trục xuất ra khỏi địa cầu thôi.”

“Sau này Thiên Tâm sẽ chăm sóc cho cậu mà, cậu có muốn chữa trị một chút hay không? Đối với người thuộc tinh cầu W, một khi cậu động thủ với họ thì phải nhận lại lực phản hồi rất lớn đó. Nhằm hạn chế tổn hại do bạo lực gây ra, khi cậu đánh họ thì sau một thời gian bản thân cậu càng đau hơn.”

Tiêu Dịch đưa tay ra nhìn thử, cả bàn tay đều đã sưng đỏ cả lên, quả thật là một cú đấm kia của cậu đã dùng rất nhiều sức. Lại nhìn về phía Tỉnh, mũi của y đều đỏ lên hết rồi, hiện tại còn đang giả bộ đáng thương chảy nước mắt hít nước mũi nữa cơ chứ.

35. Chương 35

“Xin lỗi, em không nên động thủ đánh anh, Thiên Tâm cậu khám thử cho tướng quân xem sao.”

“Cùng nhau đi.”

Sau khi Thiên Tâm giúp hai người xử lý chỗ đau hoàn tất, Tiêu Dịch lên tiếng hỏi.

“Làm cách nào để thu xếp cục diện bên dưới đây, toàn cầu đều nhìn thấy em ra tay đánh anh rồi.”

“Không sao, chỉ cần nói ban nãy chỉ là chúng ta giỡn với nhau mà thôi.”

Hai người bèn nhìn nhau mỉm cười, trong lúc đó Thiên Tâm đã đi xử lý vấn đề bên dưới và nói chuyện cùng cánh truyền thông.

Tỉnh ôm Tiêu Dịch vào trong lòng. Tiêu Dịch hỏi y.

“Trình tự hôn lễ trên tinh cầu của anh diễn ra như thế nào? Sao ngay cả một người đến chúc mừng em cũng không thấy vậy? Mọi quan hệ giữa anh và mọi người sẽ không kém đến mức này chứ?”

“Lễ kết hôn trên tinh cầu W cũng không có bất kỳ trình tự gì cả, khi hai người cùng chung sống trên một phi thuyền đã được coi là xác lập quan hệ rồi.”

“Hiện tại thì em đã ở đây rồi, thế nhưng em không có mang theo bất kỳ đồ vật gì cả.”

“Không sao, anh chỉ muốn em thôi.”

Chỉ chốc lát sau Thiên Tâm đã hoàn thành nhiệm vụ. Phía chính phủ, truyền thông bên dưới đều đã được giải quyết ổn thỏa, con tin cũng được thả ra rồi.

Ngày tân hôn đầu tiên, Tiêu Dịch nghĩ chắc chắn mấy ngày gần đây sẽ không thể trở về được rồi, bây giờ vấn đề quan trọng nhất là phải nhìn xem nơi mình ngủ ra sao mới được.

“Thiên Tâm đưa tớ đến phòng ngủ tham quan một chút đi.”

“Thiên Tâm có điều này cần phải nói cho cậu biết, trước tiên cậu phải vào tù ở 10 ngày đã.”

“Vì sao?”

“Cậu là người đã sử dụng bạo lực gia đình, vi phạm đến điều 111 của luật pháp ở tỉnh cầu W.”

“Ở chỗ các cậu còn có loại chuyện này?”

Ngày tân hôn đầu tiên thế nhưng lại muốn lấy pháp luật ra để xử phạt cậu.

Dường như Tỉnh cũng mới ý thức tính nghiêm trọng của vấn đề này.

“Thiên tâm, có phải Doan đã biết chuyện này rồi hay không?”

“Chính ngài đã nói Thiên Tâm khi thông báo tránh mời hai vị tướng quân theo dõi hôn lễ mà.”

“Tỉnh, em nhất định phải vào tù hay sao a?”

Tỉnh chính là tướng quân, y không có biện pháp nào để dàn xếp vấn đề này, bất quá Tỉnh cũng không tức giận.

“Tôi đành phải tuân thủ theo pháp luật thôi, thế nhưng tôi sẽ ở cùng với em.”

Do vi phạm pháp luật của tỉnh cầu W nên vào ngày tân hôn đầu tiên Tiêu Dịch đã bị bắt giam, tuy rằng là biệt giam nhưng mọi người cũng đừng quá lo lắng, bởi vì đã có Tỉnh ở cùng cậu ấy rồi mà.

Nói là ngục giam, thực chất cũng chỉ là rời khỏi phi thuyền của mình để chuyển sang phi thuyền có nhà giam, nhốt vào một phòng lớn để xem Thiên Tâm chiếu phim giáo dục.

Đầu tiên bạo lực là từ nơi nào mà phát sinh ra... . Tùy theo mức độ mà chia thành bạo lực nhẹ, vừa và nặng, hành vi bạo lực ở mức độ nhẹ là chỉ... .

Thật lâu a, không khác gì lịch sử phát triển của bạo lực cả, ngoài ra còn có dẫn chứng về hậu quả của bạo lực, không bao lâu liền nghe thấy thanh âm khò khò của Tiêu Dịch, cậu sớm đã ngủ mất rồi.

36. Chương 36

Nhưng mà tương phản Tỉnh lại ngoan ngoãn ngồi coi từ đầu đến cuối, sau đó lên tiếng nói với Thiên Tâm.

“Thân hình của người địa cầu quá chênh lệch so với bọn tôi, nếu như không may xảy ra bạo lực sẽ để lại thương tổn nghiêm trọng, hiện tại tôi rất sợ mình không có khả năng bảo vệ em ấy thật tốt. Chẳng may trong lúc lơ đãng thương tổn đến cánh tay hoặc đôi chân nhỏ bé của em ấy thì phải làm sao đây. Thiên Tâm sau này cậu phải nhắc nhở tôi, nhất thiết phải bảo vệ em ấy, đồng thời vào thời điểm tôi có dấu hiệu phát cáu lập tức ngăn cản tôi lại.”

“Dùng biện pháp nào đây?”

“Kích thích vào cơ thể tôi.”

“Vào chỗ nào?”

“Trái tim, một khi phải chịu đựng đau đớn sẽ nhắc nhở tôi ý thức được.”

“Xác nhận mệnh lệnh. Doan tướng quân muốn nói chuyện với ngài.”

“Chấp nhận.”

Trước mắt lập tức xuất hiện hình ảnh ba chiều.

“Tỉnh nè, đến giờ tớ mới biết được thật ra cậu có khuynh hướng tự ngược đó.”

“Doan cậu đang nói đùa gì vậy?”

“Vợ yêu bé nhỏ của cậu đang ngủ kia kìa, thật không biết lần này là giáo dục cậu ta hay là đang giáo dục cậu nữa.”

“Như vậy cũng chẳng sao cả.”

Tỉnh nằm nghiêng xuống, kéo Tiêu Dịch lại gần người mình.

“Cậu tìm tở có việc gì sao?”

“Còn nhớ rõ mấy ngày hôm trước tở đã nói với cậu là hoóc-môn của cậu xuất hiện biến hóa kỳ diệu không?”

“Cậu tiến hành phân tích đã có kết quả rồi sao?”

“Kết luận là cậu đã bị vợ mình đồng hóa, cơ thể cậu ấy phát ra một loại thông tin gì đó khiến cho kỳ động dục của cậu kéo dài vô hạn, hoặc là nói cách khác, nếu cậu ở bên cạnh cậu ấy càng lâu có khả năng cậu sẽ giống như người địa cầu, tức là bộ phận sinh dục của cậu tùy thời đều có thể tiến vào trạng thái hoạt động.”

“Ý của cậu là lúc nào tở cũng có thể kết hợp với em ấy?”

“Đúng vậy, bất quá tở thật sự rất tò mò về phương thức kết hợp của hai người, có thể gửi cho tở một bức ảnh được không?”

“Không thể.”

Tĩnh thẳng thừng cự tuyệt.

“Tở không có ác ý đâu, chỉ là để nghiên cứu một chút mà thôi. Tở phát hiện khi người tình cầu W kết hợp với người địa cầu nảy sinh một số vấn đề về phương diện hình thể, tở nghĩ phải xem xét tình hình thực tế để tiện cho việc nghiên cứu, từ đó tìm ra cách giải quyết.”

“Có thể không xem hình được không, để Thiên Tâm thuật lại tình huống cho cậu cũng được mà.”

“Được thôi, tở cùng với Thiên Tâm nghiên cứu một chút, tở sẽ cố gắng đưa cậu biện pháp giải quyết sớm nhất có thể. Huynh đệ à, chúc cậu may mắn nha.”

“Cảm ơn, tở chỉ muốn nói rằng hiện tại tở đã là nam nhân hạnh phúc nhất trên đời rồi.”

“Thật cao hứng khi thấy cậu đang ở trong tù mà vẫn có thể nói ra câu này, hẹn gặp lại cậu vào 9 ngày sau.”

37. Chương 37

Ngay cả khi được xuất ngục Tiêu Dịch rồi vẫn còn ngáp liên tục, nhưng thật sự là không có biện pháp a, trong 10 ngày bị buộc phải xem phim giáo dục, ngoại trừ thời gian đi ngủ vào buổi tối, bọn họ không hề gián đoạn việc giáo dục trong suốt 12 tiếng đồng hồ. Trải qua mấy ngày nay, thời điểm Tiêu Dịch nhìn đến phim giáo dục lập tức sẽ muốn ngủ, đến khi Tĩnh đi ngủ, bản thân cậu lại không tài nào chợp mắt được nữa.

Nhưng sau mỗi ngày trôi qua Tĩnh lại có biểu hiện trái ngược, vẻ mặt càng ngày càng ngưng trọng. Buổi tối y nói rằng mình rất sợ, nhất định phải ôm cậu mới ngủ được.

Cho đến khi được thả ra, Tĩnh vẫn còn siết chặt Tiêu Dịch vào lòng mình.

Hiện tại đang là ban ngày, thế nhưng đồng hồ sinh học của Tiêu Dịch vẫn còn rất hỗn loạn, cho dù là buổi sáng nhưng cậu vẫn muốn ngủ.

Tiêu Dịch đặt đầu lên vai Tĩnh, ngáp một cái.

“Thiệt là khổ mà.”

“Hiện tại đồng hồ sinh học của cậu đang rất hỗn loạn, tở khuyên cậu đừng ngủ nữa, mau chóng điều chỉnh nó đi.”

“Tở biết chứ Thiên Tâm, nhưng ít ra cũng phải có một khoảng thời gian để thích ứng, thật không biết phim giáo dục của các cậu là để làm cái gì nữa, thấy nó tở chỉ muốn ngủ thôi.”

“Cậu nên cảm thấy may mắn vì có Tĩnh tướng quân ở cùng cậu đi. Nếu cậu chỉ ngồi tù có một mình, e là sự cô đơn cùng phim bạo lực kích thích có thể dẫn đến điên luôn đấy.”

“Phắc! Không thú vị gì cả, ở đó không thể đi đâu được, nhàm chán muốn chết.”

“Tĩnh tướng quân, hiện tại Đoàn tướng quân đang ở cửa tiếp đón ngài.”

“Hả?”

Tĩnh có vẻ có chút không yên lòng.

“Đoan tướng quân đã chờ ở cửa, nói là có một ít thứ muốn giao cho ngài.”

Tĩnh nhìn Tiêu Dịch đang nằm trong lòng mình.

“Thiên Tâm, cậu đưa em ấy về nghỉ ngơi đi. Tôi đi gặp Đoan xem sao.”

Thiên Tâm đưa Tiêu Dịch quay về phi thuyền J2 nghỉ ngơi.

Tĩnh đi đến chỗ của Đoan. Đoan đưa một lọ dịch thể trong suốt màu tím cho y.

“Đây là cái gì?”

“Nó giúp giải quyết vấn đề kết hợp giữa cậu với người địa cầu kia.”

“Đã nghiên cứu ra rồi sao? Cái này làm bằng nguyên liệu gì? Dùng như thế nào?”

“Nếu nói đơn giản thì một loại thuốc bôi trơn có kèm theo gây tê, do có kết hợp cả bôi trơn và gây tê nên rất được ưa chuộng ở tinh cầu W.”

38. Chương 38

“Cảm ơn cậu.”

Tĩnh đỏ bừng mặt siết chặt đồ vật ở trong tay, có cảm giác cứ như là chính mình đã chạm tới hạnh phúc rồi vậy.

“Tớ nghĩ không cần tớ phải hướng dẫn cậu sử dụng nó như thế nào đâu nhỉ?”

Đoan mang theo chút trêu chọc hỏi.

“Cảm ơn, không cần đâu.”

“Coi chừng bé cưng nhà cậu hoạt động quá sức đó, còn có cố gắng hạn chế việc để cậu ấy sử dụng bạo lực đi.”

“Không sao, hoạt động giúp tiêu hao năng lượng là chuyện tốt mà. Còn về phần bạo lực, tớ sẽ cố gắng hết sức để không kích thích em ấy, nếu còn phải xem giáo dục về bạo lực nữa thì thật sự là rất thống khổ đó.”

“Vẫn chưa có cơ hội nói với cậu câu này, chúc mừng cậu đã tìm được bạn đời.”

“Cảm ơn.”

Tĩnh cười đến ngọt ngào.

Đúng lúc này Thiên Tâm thông báo mình đã hoàn thành nhiệm vụ.

“Thiên Tâm đã đưa cậu bé về phi thuyền J2 rồi, hiện tại cậu ấy đang ngủ.”

“Thiên Tâm cơ thể em ấy có khỏe không?”

“Các chỉ số trong cơ thể đều bình thường.”

“Đoan, tớ muốn trở về nhìn xem em ấy.”

Tĩnh lập tức muốn trở về nhà, đây đều là tâm lý của nam nhân vừa mới kết hôn nên có thể lý giải được.

“Cậu trở về đi, nếu như mấy ngày nay không có chuyện gì trọng đại, tớ sẽ để cậu nghỉ ngơi.”

“Cảm ơn! Thiên Tâm đưa tôi trở về.”

“Xác nhận mệnh lệnh.”

Tĩnh được Thiên Tâm đưa về phi thuyền J2, đặt ngay bên cạnh Tiêu Dịch. Tiêu Dịch đã thay quần áo kim chúc của tinh cầu W, ngủ đến ngọt ngào.

Tĩnh ngồi trên sàn lặng yên quan sát Tiêu Dịch, cẩn cẩn thận thận đưa tay ra sờ sờ mặt em ấy. Làn da non mịn cùng cánh môi nhỏ. Giường ngủ lớn gấp đôi em ấy, như thế nào lại có một người bé nhỏ đáng yêu đến vậy cơ chứ.

“Thật là đáng yêu.”

Tĩnh cười đến ngọt ngào, khi nhìn đến Tiêu Dịch trong lòng đều là cảm giác ngọt ngào không sao tả xiết.

Vốn đang là ban ngày cho nên Tiêu Dịch ngủ cũng không sâu lắm, bị Tĩnh sờ một cái, cảm giác được bên cạnh có người nên cậu cũng liền tỉnh giấc. Mở mắt ra thì thấy Tĩnh vừa nhìn cậu vừa cười đến ngốc nghếch.

“Nhìn em này giờ xong rồi chứ?”

“Xin lỗi, đã đánh thức em rồi.”

“Để đến buổi tối rồi em lại ngủ tiếp. Hiện tại cũng không còn buồn ngủ nữa.”

Tĩnh ngồi lên giường, kéo lấy Tiêu Dịch ôm vào trong lòng. Khuôn mặt thật to phủ xuống hôn lên Tiêu Dịch. Ánh sáng bên trong phi thuyền đều bị Thiên Tâm tắt đi. Thực sự là đã tạo được một bầu không khí rất lãng mạn.

Thẳng đến khi cảm giác được cả thân thể đều lạnh, có một bàn tay sờ lên hông của mình, Tiêu Dịch liền thanh tỉnh vài phần, nỗ lực đẩy Tĩnh đang ở trên người gặm cắn mặt của cậu ra.

“Hôn vài cái thì cũng được đi, nhưng em còn chưa muốn chết đâu, hơn nữa kỳ động dục của anh cũng nên hết rồi chứ hả?”

39. Chương 39

“Tôi chịu ảnh hưởng bởi cơ thể của em, cho nên sau này mỗi ngày chúng ta đều có thể kết hợp.”

“Không thể nào!”

Tiêu Dịch cười khổ, vốn dĩ cậu còn cho rằng sau khi được thả thì kỳ động dục của Tĩnh cũng sẽ trôi qua, mình liền có thể thoát được một kiếp.

Tận lực lùi thân thể về phía sau, vốn định kêu Thiên Tâm đưa cậu chạy thoát để trốn tránh Tĩnh cầu hoan. Không ngờ tới ý định của cậu đã bị Tĩnh nhìn ra.

“Thiên Tâm phong tỏa phi thuyền J2 không cho phép thực hiện mệnh lệnh.”

“Xác nhận mệnh lệnh! Kích hoạt sử dụng mật mã.”

“Thiên Tâm đưa tó ra biển đi.”

Vốn Tiêu Dịch nghĩ rằng khi ra biển sẽ có rất nhiều người không mặc quần áo nên cũng không có gì kỳ lạ. Hơn nữa nhiều người như vậy Tĩnh cũng sẽ không tiện đuổi theo.

Thế nhưng không nghĩ tới Thiên Tâm lại cự tuyệt thi hành mệnh lệnh.

“Cự tuyệt chấp hành, thỉnh nhập mật mã.”

“Thiên Tâm.”

Ngay cả tâm muốn khóc Tiêu Dịch cũng đều có luôn rồi.

“Cậu bé à, Thiên Tâm cũng không có biện pháp nào khác, tướng quân đã có mệnh lệnh phong tỏa phi thuyền J2 rồi.”

Tĩnh chuyển đầu Tiêu Dịch lại đối mặt với mình.

“Sau này thời gian chúng ta ở cùng với nhau sẽ rất dài, ít nhất cũng có hai trăm năm, em không có khả năng cứ tiếp tục tránh né như vậy đâu.”

“Nếu được thì em sẽ tiếp tục trốn tránh, dù gì người chịu đau cũng đâu phải anh.”

“Tin tưởng tôi, tôi đã tìm được phương pháp giải quyết rồi, tôi đảm bảo lần này sẽ không đau nữa đâu.”

“Nếu như lại đau, em sẽ tố cáo anh đấy, cái tội anh sử dụng bạo lực gia đình, hơn nữa nhất định em sẽ không cùng anh ngồi tù đâu.”

“Được.”

Tĩnh một bên an ủi Tiêu Dịch, một bên mở ra thuốc bôi trơn đặc chế trong tay, đổ một chút vào mặt sau của Tiêu Dịch, dùng ngón tay thử thăm dò, cảm giác được nơi đó hơi mở rộng, một ngón, rồi hai ngón... .

Đến khi Tĩnh cảm thấy không còn sai biệt lắm, y lên tiếng hỏi Tiêu Dịch.

“Đau không?”

“Không đau.”

“Vậy là tốt rồi.”

Tĩnh nhắc lên một chân của Tiêu Dịch, động thân đi vào.

“A...ừm...”

Nhắm thẳng vào chỗ sâu nhất mà trều sáp, Tĩnh cảm giác ngập tràn thỏa mãn.

“Anh dùng cái gì với em vậy?”

“Cái đó thuần thiên nhiên, sẽ không gây bất cứ thương tổn gì cho cơ thể em, nó chỉ có tác dụng trong thời gian giới hạn, sau đó thân thể của em sẽ khôi phục về nguyên trạng.”

“A!”

Tuy cửa vào được mở rộng nhưng cũng không làm ảnh hưởng gì đến cảm giác kích thích ở bên trong, cái vật vừa thô vừa to của Tĩnh đâm thẳng vào một điểm bên trong của Tiêu Dịch, đem đến cho cậu cảm giác choáng váng cùng vui thích.

40. Chương 40

Thì ra nam nhân dùng mặt sau cũng có thể đạt đến cao trào.

Tĩnh dịch của Tiêu Dịch dính vào người Tĩnh, còn tinh dịch của Tĩnh thì rơi trên mặt đất. Tĩnh cảm mãnh liệt qua đi, Tiêu Dịch ghé vào bụng của Tĩnh, trêu chọc cơ thể y.

“Nhìn anh như vậy, không ngờ là anh rất đẹp trai nha.”

“Đây là đang khen ngợi tôi sao? Cảm ơn em, khi này không thấy đau chứ?”

“Mặc dù không biết là làm sao, thế nhưng thật sự một chút cũng không đau, hiện tại em rất tin tưởng vào khoa học kỹ thuật trên tinh cầu của anh rồi đó.”

Sau khi thuốc ở mặt sau hết tác dụng, cơ thể của Tiêu Dịch cũng đã khôi phục lại trạng thái ban đầu. Bởi vì còn chưa tới buổi tối, Tiêu Dịch chỉ nằm nghỉ ngơi một chút sau đó lập tức ngồi dậy. Cậu mang theo cái mộng nhỏ trần trụi đi xuống đất, Tĩnh hỏi.

“Em không nghỉ ngơi một chút sao?”

“Lúc này mới chỉ là buổi trưa thôi, em đi vận động một chút, sau đó còn ăn cơm trưa nữa. Anh có thể giải trừ lệnh cấm của Thiên Tâm được không, em cần cậu ấy dẫn đường.”

Tĩnh nói một chuỗi dài giống như là đang đọc chú ngữ, sau đó Thiên Tâm lên tiếng.

“Phi thuyền J2 giải trừ lệnh cấm, Thiên Tâm có thể giúp cậu làm gì?”

“Tôi muốn tham quan phi thuyền, dù sao cũng phải tìm hiểu kỹ càng về nhà của mình chứ.”

“Ừm, cũng tốt thôi, xin mời đi theo Thiên Tâm, phi thuyền J2 có tổng cộng 108 căn phòng, tùy theo công dụng mà phân chia khác nhau... .”

Thiên Tâm dẫn Tiêu Dịch đi ra ngoài, Tĩnh nghĩ rằng dù sao trên phi thuyền của mình cũng không có gì nguy hiểm cho nên y không cần phải đi theo bọn họ. Lại nói, y cũng đã mệt gần chết rồi.

Tĩnh đang ngủ thì bị ba mẹ mình đánh thức, mở mắt liền thấy ba mẹ y đứng ở trước giường.

Tĩnh lập tức rời khỏi giường, nghi hoặc hỏi.

“Ba mẹ sao hai người lại tới đây?”

“Từ ngày con kết hôn vốn bọn ta định sẽ ghé thăm vợ của con một chút, thế nhưng ngày hôm sau hai đứa đã bị đưa vào tù cho nên phải chờ đến hiện tại, đồng thời chúng ta cũng muốn cho các con có đầy đủ thời gian nghỉ ngơi. Bây giờ mới có thể nói với con, chúc mừng con trai, cuối cùng con cũng đã tìm ra được một người để chung sống cả đời rồi, dù có hơi muộn một chút nhưng bọn ta thật sự rất muốn chúc mừng con.”

“Không muộn đâu, cảm ơn ba mẹ.”

“Vợ con đâu rồi?”

“Hiện tại chắc là em ấy đang tham quan một nơi nào đó trên phi thuyền J2 này rồi.”

“Nghe con nói có vẻ đây là một vật nhỏ rất có sức sống.”

“Có cần con đi tìm em ấy về ngay không?”

“Không cần, chúng ta đã đem phi thuyền J5 tựa vào phi thuyền J2 rồi, bởi vì ba mẹ dự định ở lại đây mấy ngày với các con.”

41. Chương 41

“Tốt quá, ba mẹ đã ăn cơm chưa?”

“Con à, hiện tại đã là giờ đi ngủ rồi đó.”

“Đã trễ thế này rồi sao?”

Tĩnh sờ sờ đầu, cảm thấy mình ngủ quá sâu, hạnh phúc tươi cười. Đây chính là điển hình cho một người nam nhân đang trong giai đoạn hạnh phúc cực độ. Mẹ Tĩnh đưa tay nhéo nhéo mặt của y.

“Con trai ngủ đến nổi ngu đi luôn rồi hả? Mỗi lần thấy con mẹ đều muốn xoa xoa con a, càng ngày càng đẹp trai mà.”

“Mẹ.”

Tĩnh ăn vài thứ xong, vội vã đứng lên.

“Con muốn đi tìm Tiêu Dịch, ba mẹ cũng nên nghỉ ngơi sớm chút đi.”

Tĩnh thông qua Thiên Tâm tìm thấy Tiêu Dịch, nói cho cậu biết đã đến giờ ngủ rồi, không biết từ đâu Tiêu Dịch thay một bộ quần áo của người địa cầu.

Tiêu Dịch nói với Tĩnh.

“Nếu anh bắt được em em sẽ quay trở về ngủ cùng anh.”

Hai người một người chạy một người đuổi chơi đùa ở trên phi thuyền vui đến quên cả trời đất, với sự trợ giúp của Thiên Tâm, Tiêu Dịch một đường vượt lên trên, bức tường ở trước mặt Tiêu Dịch luôn tự động tách ra, chờ khi Tĩnh đến thì lập tức khép lại, nhất định phải hô khẩu lệnh mới có thể mở ra.

“Ha ha, anh đến đây đi, đồ anh bắt được em này. Thiên Tâm tớ nên rẽ sang bên trái hay bên phải đây?”

Thiên Tâm mới vừa nhận được nhắc nhở, phía trước chính là phòng ngủ của cha mẹ Tĩnh. Thế nhưng không còn kịp rồi, Tiêu Dịch đã chạy gần đến vách tường rồi. Thiên Tâm không thể làm gì khác hơn là mở tường để cậu đi vào. Tĩnh chạy đến ngay phía sau cũng đi vào theo.

Khi Tiêu Dịch vừa vào phòng, liền thấy hai người tinh cầu W quay lại nhìn cậu. Cậu sửng sốt lập tức nghĩ rằng mình chạy lên sai phi thuyền rồi.

Trong lúc Tiêu Dịch đang ngỡ ngàng, Tĩnh vừa vào tới toàn bộ lực chú ý đều đặt trên người Tiêu Dịch, từ phía sau ôm lấy Tiêu Dịch liền đem tay vói vào quần đùi của cậu.

“Bắt được em rồi, em phải đi ngủ cùng tôi thôi.”

Sau đó là một nụ hôn rơi xuống mặt Tiêu Dịch.

“Khụ khụ.”

Ba Tĩnh ho khan hai tiếng, Tĩnh mới phát hiện trong phòng ngoại trừ hai người còn có người khác.

“Con trai, con không định giới thiệu cho chúng ta một chút sao? Hay là Thiên Tâm tới giới thiệu cũng được.”

“Để Thiên Tâm giới thiệu với mọi người, cậu bé đây chính là ba mẹ của Tĩnh tướng quân, dĩ nhiên cậu nên kêu họ là ba mẹ, An tướng quân, An phu nhân, người này là Tiêu Dịch, vợ mới cưới của Tĩnh tướng quân.”

“Thiên Tâm, đứa nhỏ này rất là đáng yêu á.”

Mẹ Tĩnh nhìn Tiêu Dịch bằng ánh mắt khiến cậu cảm thấy sợ hãi, mắt thấy hai bàn tay kia sẽ lập tức đưa về phía cậu. Ba Tĩnh ôm lấy vợ mình từ phía sau, ông hiểu rất rõ phản ứng của vợ khi nhìn thấy vật nhỏ đáng yêu là như thế nào.

42. Chương 42

“Bà xã, em đừng dọa đứa nhỏ sợ, Tĩnh nè khi này các con đang làm gì vậy?”

Ba Tĩnh nhìn bàn tay còn chưa lấy ra khỏi đũng quần Tiêu Dịch của con trai mình, quần áo kia đều muốn bị xé rách ra cả rồi.

“Không có gì, chỉ là trò chơi tình thú mà thôi, con xin lỗi đã quấy rối hai người nghỉ ngơi, ba mẹ ngủ ngon, hẹn ngày mai gặp.”

Tĩnh ôm Tiêu Dịch đi ra ngoài. Bức tường phía sau lưng lập tức khép lại. Tiêu Dịch ngây ngốc hỏi.

“Anh còn chưa nói cho em biết ba mẹ của anh đã đến đây.”

“Không sao đâu, xem ra mẹ tôi rất thích em.”

“Quay về ngủ thôi, trước khi đi ngủ em muốn đi ngắm sao được chứ?”

“Dĩ nhiên.”

Tĩnh ôm Tiêu Dịch đi về hướng phòng ngủ, y vui vẻ hôn Tiêu Dịch một cái. Tĩnh hôn lên mặt Tiêu Dịch, cậu ôm cổ y, có người bạn đời như vậy cũng không tệ lắm, y mang đến cho cậu cảm giác rất an toàn.

Sau khi Tĩnh rời đi thì ba mẹ y có chút suy tư.

Mẹ Tĩnh tựa vào trên người chồng mình.

“Ông xã, vật nhỏ kia thật là đáng yêu á.”

“Tình thú?”

Ba Tĩnh lẩm bẩm trong miệng một câu. Hít sâu không khí ở trong phòng một hơi, dường như ông nghe được mùi hương, một loại thể vị sau khi đã trải qua sự tình nào đó.

Đột nhiên An ôm chặt lấy vợ mình.

“Thân ái, em không cảm thấy đã rất lâu rồi chúng ta chưa có làm sao?”

“Làm? Em nghĩ anh còn chưa tới kỳ động dục mà.”

“Nhưng hiện tại đột nhiên anh lại rất muốn ôm em.”

Mẹ Tĩnh hít sâu, nâng cổ lên, bà cũng ngửi thấy được loại khí tức kia.

“Hay là em nên phối hợp với anh, biết đâu chúng ta có thể...sinh thêm một em trai cho Tĩnh. Em rất thích vật nhỏ đáng yêu.”

Hai người ôm nhau ngã xuống giường.

Có lẽ trên người Tiêu Dịch mang theo một loại khí tức của riêng người địa cầu, góp phần mang lại cơ hội cho tinh cầu W giải quyết vấn đề giảm sút tỷ lệ sinh sản.

Trên địa cầu sự kiện Tiêu Dịch – một người yêu thích nghiên cứu phi thuyền – kết hôn với Tĩnh – một trong 3 đại tướng quân của tinh cầu W, đối với địa cầu cùng tinh cầu W đều có ý nghĩa vô cùng trọng đại.

Những người sống trên phi thuyền đều ân ân ái ái, đây là phát biểu của Thiên Tâm.

“Tắt đèn, đi ngủ, mọi người cũng nên nghỉ ngơi thôi.”

TOÀN VĂN HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tiep-xuc-than-mat-voi-nguoi-ngoai-hanh-tinh>